

2.34

திருக்கரைசப்

-புராணம்

பதிப்பாசிரியர்

வ. அ. இராசரத்தினம்

வெளியீடு

இந்து இளைஞர் மன்றம்

கட்டிடப்பறிச்சான்.

வினா 12 எம்.கண்டான் மகாவித்தியாலய
நூலகத்துக்கு, சீ.கி.கே.கொண்டை மாஸ்டர் சித்தி
சிகைஞர் அபிஷேகினி அன்பளிப்பு.

ரூபம் 1 ரூ. சிவபாதசத்திரம்.
சிவபாதசத்திரம் அன்பளிப்பு

திருக்கரைசைப் புராணம்

(சுருக்க உரையுடன்)

பதிப்பாசிரியர்
வ. அ. இராசரத்தினம்

வெளியீடு
இந்து இளைஞர் மன்றம்
கட்டையறிச்சான்.

YOUNG HINDU SOCIETY

KADDAPARICHCHAN

THIRUKKARASA PURANAM

THĀRANI PRESS

Saravanai.

—

Velanai.

பதிப்புரை

சித்திரை விடுமுறைக்காலம்.

வழக்கம் போல 'வான ஆல' வீட்டிற்குச் சென்றேன். அவர் தன் எழுத்திற் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

"அடுத்த மாதம் தங்களுக்கு ஐம்பதாம் ஆண்டு பூர்த்தியாகிறதல்லவா? அதை ஒருவிழாவாகக் கொண்டாடப் போகிறோம்" என்றேன் நான்.

"தங்கப்பதக்கம் வாங்கித்தர என்னிடம் பணம் இல்லை" என்று சிரித்தார் எழுத்தாளர்.

"கேலியும் கிண்டலும் வேண்டாம் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எமது பிராந்தியத்தின் பங்காக எவ்வளவோ சாதித்திருக்கிறீர்கள். மேலும் எங்கள் கிராமத்திலே ஆசிரியப்பணியும் புரிகிறீர்கள். உங்கள் பொன்விழாவை நாங்கள் கொண்டாடத்தான் போகிறோம்" என்றேன் நான்.

"அதற்கு விழா எடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயமா? என் ஐம்பதாண்டு பூர்த்தியை என்போக்கில் நான் கொண்டாடிக் கொண்டேயிருக்கிறேன். விரும்பினால் நீங்களும் அதிற்சேர்ந்து கொள்ளலாம்"

எனக்கு 'வான ஆல' என்ன சொல்கிறார் என்றே விளங்கவில்லை:

எழுத்தாளர் விளக்கினார், ஐம்பதாம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடி சிறுட்டி இலக்கியத்திலே தீட்டுகின்ற பேரிளம் பெண்ணை என்னைப் பிரகடனப்படுத்தப் போகிறீர்களா? என் ஐம்பதாம் வருடப்பூர்த்தியை முன்னிட்டு நான்,

நான்கு நூல்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவை எப்போது நூலுருப்பெறும் என்று தெரியாவிட்டாலும் நான் இவ்வாண்டு அந்நூல்களை எழுதிமுடிப்பேன். விழாக்கொண்டாடி என்னைக்குழப்பாதீர்கள், நான் வரவும்மாட்டேன்”

“ நான்கு நூல்களா? நான் ஆச்சரிவத்தோடு கேட்டேன்”

ஆம், குறுங்கதை நூறு என்று ஒரு நூல் திருக்கரைசைப் புராணத்திற்கு உரை, கிரௌஞ்சப் பறவைகள் என்று ஒரு சரித்திர நாவல், கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் ஈழத்து சரித்திர நிகழ்வுகளை விமர்ச்சிக்கும் வீழ்ச்சி என்ற ஓர் பென்னம்பெரிய சமூக நாவல்...

எழுத்தாளரின் கருத்து எனக்குப் புரிந்தது “ எங்கள் கட்டை பறிச்சான் இந்து இளைஞர் மன்றம் தங்காது ஒரு நூலையாவது இவ்வாண்டு வெளியிடும் ”

“ நன்றி இன்னும் இரு நாட்களிற் கரைசைப் புராண உரையை எழுதித்தருவேன். நமது ஊரைச்சேர்ந்த தல புராணம். இதை அச்சேற்றுப்பாதுகாக்க வேண்டியது நம் எல்லாரதும் கடமை ” என்றார் எழுத்தாளர்,

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில்சைவமும் தமிழும் வளர்ப்புதற்காகக் கூறிக்கொள்ளும் எத்தனையோ பேர் உண்டு. ஆனால் வாய்ப்பேச்சால் அல்லாது! கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக அடக்கமாகத் தமிழ்ப்பணிபுரிபவர் வ. அ. கிறீஸ்தவனாகப்பிறந்தாலும் தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சியின் காரணமாக சைவத்தையும் நன்கு தெரிந்தவர். தனது பிராந்தியத்து இலக்கியச் செல்வங்கள் காப்பாற்றப்படல் வேண்டும் என்பதிற் தீவிர அக்கறையமுடையவர் என்பது அவர் கரைசைப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்கும்படி கேட்டதிலேயே தெரிகின்றதே!

பதிப்புரை

அவர்மூலமாக எம் மன்றம் இந்நூலை வெளியிடுவதிற் பெருமைப்படுகின்றது. மூதூர் வட்டாரத்தின் சிறந்த தல புராணம் ஒன்றை, ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலே நல்ல தொரு இலக்கியத்தை, அழியவிடாமற் காப்பாற்றியதில் திருப்தியும் அடைகிறது,

எமது கன்னிமுயற்சிக்கு நீங்கள் தரும் ஆதரவு எம்மைச் சமயப்பணியிலும் தமிழ்ப்பணியிலும் மேலும் ஊக்குவிக்கும் என்பதை மகிழ்வோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்,

வணக்கம்-

இந்து இளைஞர் மன்றம்,
கட்டைபறிச்சான்,
25 - 7 - 75,

க. கனகசிங்கம்,
செயலாளர்,

முன்னுரை

ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் புராணம் என்ற இலக்கிய வகைக்கு ஓர் தனியிடம் உண்டு.

புராணம் என்றும் சொல் பழமை என்னும் பொருள் தருவதாகும். ஆரம்பத்திற் பதினெண்புராணங்கள் எனப்படும்: மத்ஸயபுராணம், அக்னிபுராணம் போன்றவையே புராணங்களாகக் கருதப்பட்டன: இப்புராணங்கள் சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், வம்சம், மனுவந்த்ரம், வம்சானுசரிதம் என்ற ஐந்து இலக்கணங்கடையுடையனவாக இருந்தன. சர்க்கம் உலகின் தோற்றத்தைக் குறிக்கும். பிரதிசர்க்கம் உயிர்த்தோற்றத்தையும் ஒடுக்கத்தையும் குறிக்கும். வம்சம் மன்னர் பரம்பரையைக் கூறுவது மனுவந்த்ரம் காலவரையறையினையும் மனுக்களது ஆட்சிக் காலத்தையும் கூறுவது. வம்சானுசரிதம் மன்னர் பரம்பரையோடு கூறிய கிளைக்கதைகளைக்கூறுவது.

இப்படியாகப் பஞ்சலட்சணங்களைக் கூறுவதான புராணம் என்ற சொல் பிற்பட்டகாலங்களிற் பொருள் விரிந்து பக்தரீகள்வரலாறு, தலமகிமை, தலவரலாறு என்பவற்றைக் கூறும் வரலாற்று நூல்களைக் குறிப்பிடுவதாக அமைந்தது.

தமிழிற் பேரிலக்கியங்கள் ஒங்கியிருந்த சோழர் காலப் பிரிவின் இறுதியில், நாம் மேலே குறிப்பிட்ட விரிந்த பொருளிற் புராணங்கள் தோன்றின், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம் என்பன இக்காலத்தெழுந்தவையே.

தொடர்ந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை பதினெண்புராணங்களின் மொழிபெயர்ப்பும், தல புராண ஆக்கமும் தமிழ்ப்புலவர்களின் கவனத்தைக் தம்பால் ஈர்த்தன.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு தனியிடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு நம் நாட்டிலும் பல தல புராணங்களும், கனகி புராணங்களும் தோன்றின.

தற்போது நமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ள ஏறத்தாழ இருபது ஈழத்துப் புராணங்களில் தட்சிணகை லாச புராணம் என்னும் மூன்றாம் இதிஹாச சரித்திரப் புகழ்வாய்ந்த திருக்கோணமலையோடு தொடர்பு கொண்டவை.

அம்மூன்றினுள் தட்சிணகைலாச புராணம், ஈழத் தெழுந்த புராணங்களுட்காலத்தால் முந்தியது என்ற பெருமையையும் பெறுகின்றது.

திருக்கோணசலபுராணம், ஈழத்துப்புராண நூல்களுள் ஏன் கவிதை இலக்கிய நூல்களில் அளவாற் பெரியது என்ற பெருமையினையும் உடையது.

இவ்விரண்டு புராணங்களின் மற்றைய சிறப்புக்களையிட்டு ஈண்டு எழுதத் தேவையில்லை.

மூன்றாவதான திருக்கரைசைப் புராணம் திருக்கோணமலைப்பிரிவினிலே, மாவலிகங்கைக் கரையிலே கரைசை என்றும் பதியிலே அமைந்த சிவன் கோயிலது வரலாற்றையும், மகாவலி கங்கைத்தீர்த்தத்தின் மகிமைமையையும் கூறுகின்றது. தல புராணத்திற் கென்றே அமைந்துவிட்ட 'வழக்கு' கள் இப்புராணத்திலும் இடம் பெறுகின்றன. ஆனாலும் ஈழ நாட்டைப் பற்றியும் அதன் வள நதியான மாவலிகங்கையைப்பற்றியும் இப்புராணத்தில் அமைந்துள்ள செய்யுள்களுக்கு ஈடாக ஈழத்தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலே வேறுஇல்லை என்று துணிந்து கூறும் அளவுக்கு மிக நேர்த்தியான பாடல்கள் இப்புராணத்தில் அமைந்துள்ளன:

இத்தனை நேர்த்தியான பாடல்களை இப்புராணத்தின் மூலம் நமக்களித்த புலவன் யார் என்பது தெரியவில்லை. பாயிரச் செய்யுள்கள் இரண்டினைக் கொண்டு இப்புராணத்

தை இயற்றியவர் ஈசான சிவசாரியாரின் சீடன் என்று மட்டும் தெரிய வருகின்றது. நூலாசிரியர் பற்றிச் சன்னாகம் அ. குமாரசாமிப் புலவர் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘ ஈசானச் சிவன் என்றது உமாபதி சிவாசாரியரைப் போலும். சங்கற்பநிராகரணப் பாயிரத்திலே உமாபதி சிவாசாரியார் சிதம்பரத்திலே தேர்மண்டபத்திருந்து மாயாவாதி முதலிய சமயிகளை வாதஞ்செய்து வென்று வேதசிவாகமப் பொருளைத் தாபித்தார் எனப்பெறப்படுதற் கேற்ப இங்கே “ மன்றதனில் அகலாதென்றும் விண்டசிவசித்தாந்த வேதாந்தப் பொருள், விளக்கும் விளக்கமாகி ” எனக்கூறுதலாலும் பின் புராண வரலாற்றிலே ‘ கொற்றங்குடி, வாழும் பிரான்சரணத் துறுதிகொண்டே ’ எனக் கூறுதலாலும் பெறப்படும். பெறவே இந்நூல் செய்தோர் அவர் சீடர் என்பாருமுள்’

ஆறாவும் இந்நூலாசிரியர் உமாபதிசிவாசாரியின் நேரடிச்சீடரா, அல்லது சீடருக்குச் சீடரா? என்பதும் தெளிவாக இல்லை. ஆகவே நூலாசிரியரின் காலத்தையும் திட்டவாட்டமாகக் கூறுவதற்கில்லை. 11-ம் நூற்றாண்டிலே சோழர் காலத்தில் கரைசையில் எழுந்த சிவன்கோயிலுக்குப் பின்னால் வந்த இப்பிராந்தியப் புலவன் எழுதிய ஒரு தல புராணம் இந்நூல் என்பதை மட்டுமே நாம் சொல்லக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆடி அமாவாசைத் தினத்தன்று கரைசைச்சிவன் தீர்த்தமாட அருகிலுள்ள மாவலிகங்கைக்கு எழுந்தருளுவார். கொட்டியாபுரப்பற்று மக்கள் எல்லாரும் அங்கே கூடுவர். கங்கைக்கரையிலே அமாவாசை இரவில் இப்புராணத்தைப் பாடிப் பயன் சொல்வது நெடுங்கால வழக்கமாக இருந்து வருகின்றது. கொட்டியாபுரப் பற்று முதியவர்கள் பலருக்கு இப்புராணம் மனப்பாடமாகவே தெரியும்!

ஆனால் இலங்கை வளத்தினையும், மாவலியின் பண்பினையும் மிக நேர்த்தியாகச் சொல்லும் இப்புராணத்தினை ஈழத்திற் பலர் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள். ஏன்? எனது பிராந்திய இனைய தலைமுறையினருக்கூடத் தெரியாது! அவர்கள் எல்லாரும் தெரிந்து கொள்ளும்படியாக இப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்கவேண்டும் என்ற அவா நீண்ட நாட்களாக என்மனதிற் குடி கொண்டிருந்தது.

சென்ற ஆண்டு ஆடி அமாவாசையன்று வழமைபோலத் தீர்த்தக் கரைக்குச் சென்றிருந்தேன். திருவிழா இரைச் சலாக இருந்த சனக்கூட்டத்திலிருந்து வழக்கம்போலவே பிரிந்து மாவலிக்கரையின்— வெண்மணலில் துண்டை விரித்துப் படுத்துக்கொண்டு அறிதுயலில், கிடந்தேன். மாவலியின் மேற்பரப்பிற் படிந்து சீதளச் சூல்களைச் சுமந்து கொண்டு வரும் ஆடிக்காற்றை மாவலியின் வெண்மணலிற் படுத்துக்கொண்டு அனுபவிப்பது எத்தனை இன்பம்!

சமயப் திருவிழாக்காரர்களது எதிர்பார்த்திருந்த சமயப் பேச்சாளர்கள் அங்கே வந்து சேரவில்லை. என் நண்பர், சம்பூர் நா. சி. சரவணமுத்து அவர்கள் என்னை அக்கூட்டத்திலே பேசும்படி வற்புறுத்தினார்.

பரம்பரைக் கத்தோலிக்களுள் எனக்கு அங்கே பேசுவது சற்றுச் சங்கடமாக இருந்தாலும், நான் பேசினேன் கரைசைப் புராணத்தின் இலக்கியச்சுவையை, அந்நூல் பதிப்பிக்கப் வேண்டிய அவசியத்தை, உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசினேன். பேச்சுமுடிந்ததும் “இந்நூலை நீங்களே பதிப்பிக்கவேண்டும்” என்றனர் நண்பர்கள்.

நான் நூலுக்காக அலைந்தேன். சென்ற நூற்றாண்டின் கடைசிக் கூற்றிற் திருக்கோணமலை வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்களாற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற இந்நூல், கிடைக்கக்கூடியதாக இல்லை. கிடைத்த மூன்று நூல்கள் கரைசைச் சிவனார் போலவே ஆதியும் அந்தமும் அற்றிருந்தன. சிதைந்த அந்நூல்களைப்படிக்க முடியவேயில்லை;

முன்னுரை

கடைசியாய்ச் சேனையுரைச்சேர்ந்த மா. பத்தினியர் என்ற விருத்தர் எனக்கொரு ஏட்டுப்பிரதியைத்தந்தார். அவ் ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்து நூலைப்பிரதிபண்ணிக் கொண்டு உரையையும் எழுதினேன்.

இந்நூலுக்கு உரை எழுத எனக்கு உதவிபுரிந்த மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலய ஆசிரியர்களான இளஞ்சைவப்புலவர் திரு. செ. விபுணசேகரம் அவர்களுக்கும், கவிஞர் க: களகசிங்கம் அவர்களுக்கும், நூலை வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட கட்டை பறிச்சான் இந்து இளைஞர் மன்றத்தினருக்கும், நூலுக்கு அச்சப் 'புரூப்' பார்த்த என் இலக்கிய நண்பர் சரவணையூர், மணிசேகரன் அவர்களுக்கும், நூலை அழகாகப் பதிப்பித்துத் தந்த சரவணை, தாரணி அச்சகத்தாருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி.

பழமையைத் தெரியாதவனால்தான், புதுமையைச் சிருட்டிக்க முடியாது. சிருட்டிக்கும் உரிமையும் அவனுக்குஇல்லை என்பது என் இலக்கியக்கோட்பாடு. நம் பழமையைத் தெரிந்து கொள்ள இந்நூல் சிறிதளவாவது உதவும் என்பது உறுதி. வசதியும் வாய்ப்பும் கிடைத்தால் தட்சிணை கைலாச புராணத்தையும், திருக்கோணசல புராணத்தையும் நூலாக வெளிக்கொணர வேண்டும் என்பது என் ஆசை.

வணக்கம்.

திரிகூடம் '
மூதூர்.
22-7-75.

வ. அ. இராசரத்தினம்

அணிந்துரை

திருக்கரசைப் புராணத்தின் பிரதிகள் கிடைப்பது அரிதாக உள்ள இக்காலத்தில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளரும் மூதுரைச் சேர்ந்தவருமாகிய திரு. வ. அ. இராசரத்தினம் அவர்கள் இதனை புத்துரை செய்து கொடுக்க அதனைக் கட்டைபறிச் சான் இ. இ. மன்றத்தினர் சைவத் தமிழ் மக்களுக்கு அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தகும் சிறந்த பணியாகும்.

இப்புராணத்தின் முதற்பதிப்பு சுன்னாகம் அ. குமார சுவாமிந் புலவரின் பொழிப்புரையோடு திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர், வே. அலெக்சேப்பினை அவர்களால் விகிர்தி வருடம் (1891-ம் ஆண்டு) வைகாசி மாதம் வெளியிடப்பட்டது. அப்பதிப்பு வந்து 60 வருடங்களின் பின் 1952-ம் ஆண்டில் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு திருகோணமலைக் கோணேஸ்வர அச்சகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. இந்த இரண்டாம் பதிப்பின் பிரதியும் ஒழிந்து விட்டன. இந்நிலையில் வ. அ. இராசரத்தினம் அவர்களின் இப்பதிப்பு இன்றைய மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதொன்றாகும்.

மாவலி கங்கைக் கரையில் அமைந்த கரசைப் பதியில் அகத்தியரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் சிவலிங்கப் பெருமானின் மகத்துவத்தை தமிழ் விருத்தப்பாவில் கூறும் இப்புராணத்தை உமாபதி சிவாசாரியாரின் சீடர் ஒருவர் இயற்றியதாக நூலிலிருந்து ஊகிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியரின் இயற்பெயரை சரியாக அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை வடமொழியில் சூதமுனிவர் பாடிய புராணத்தைத்தழுவி இந்நூலை ஆசிரியர் தமிழ் விருத்தப்பாவில் பாடியதாக நூலிலிருந்து அறியக் கிடக்கின்றது.

அணிந்துரை

இப்புராணம் கடவுள் வாழ்த்து (15 பாடல்கள்) இலங்கைச் சருக்கம் (39 பாடல்கள்) கங்கைச் சருக்கம், (50 பாடல்கள்) தாபனச் சருக்கம், (17 பாடல்கள்) பூசைச்சருக்கமும் நூற்பயனும் (46 பாடல்கள்) என்னும் ஐந்து பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. எல்லாமாக மொத்தம் 170 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டுள்ள இப்புராணத்தில் ஆடி அமாவாசை தோறும் மாவலி கங்கைத் தீர்த்த வைபவத்தின் போது படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது.

இப்புராண ஏட்டுப் பிரதிகள் கொட்டியாபுரப்பற்று கட்டுக் குளப்பற்று, தம்பலகாமப்பற்று ஆகிய கிராமங்களில் இருப்பதாக அறிகின்றேன். அவ்வேட்டுப்பிரதிகளைப் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டியது சைவப்பெருமக்களின் தலையாய கடனாகும்.

திருக்கேணமலையிலிருந்து 27 மைல் தொலையில் உள்ள கரசையம்பதி, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று விஷேடமும் உடையதாதலால் இதன் மகத்துவத்தை இன்றுள்ள தமிழ்மக்கள் அறிந்து பயன்பெற திரு. வ. அ. இராசரத்தினம் அவர்களும் கட்டைபறிச்சான் இந்து இளைஞர் மன்றத்தினரும் இணைந்து வெளியிட்டிருக்கும் இப்பதிப்பு துணை செய்யும் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கையாகும்.

நம்பகுதி மக்களின் இல்லத்தில் வைத்துப் போற்ற வேண்டிய இந்நூல் தமிழ்மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுப் பரவவேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

கிளிவெட்டி,
1975-07-27:

அ. தங்கத்துரை
நா. உ.
மூதூர்.

திருக்கரைசைப் புராணம்

கடவுள் வாழ்த்து

விராயகர் துதி

பொன்னிரளிதனை வளைத்துப்
புகுந்துலவும் ஒரு நேமிப்பொற்றேர் மீது
மன்னிரவி யெனவழங்கு
சுதரீசன முவிலைமேல் வயங்கு சங்க
மின்னிரவி யிருள் கடியும்
பிறைக்கோடுங் கரத்தேந்தி மேவாருள்ளக்
கல்நிரவி மதம் பொழியும்
கரைசையில் வாழ் கரிமுகனைக் கருத்துள் வைப்பாம் 1.

கருக்கவுரை: சூரியனைப்போல விளங்குகின்ற சக்கரத்தையும், சூலத்தினையும், சங்கினையும், இருளையகற்றும் பிறைபோன்ற கொம்பினையும், கரத்திலேந்தி, தம்மைக் கோராதாரது மனம் என்ற கல்லிலினும் நிறைந்து, கருணை என்ற மதத்தைப் பொழியும் கரைசையப் பதி ஆனைமுகனை மனதில் நினைப்பாம்.

சிவஸ்துதி

பூமேவு பொன்னிதழி புனைமுடியும்
பகீரதியும் புது வெண் திங்கள்
கோமேவு சிறுகொழுந்தும் ஐம்முகமும்
கொளும்பவளம் குடிகொள் மெய்யும்
மேமேவு விழியுமையாள் இடப்புறமும்
பிறவுமாய் எம்முன் நீங்காத்
தேமேவு பொழிற்கரசை, நாதாந்தப்
பேரொளியைச் சிந்தை செய்வாம்

(சு-ரை) கொன்றை மாலையை அணிந்த முடியினையும், கங்கையினையும், பிறைச்சந்திரனையும், ஐந்து முகங்களினையும், பவளம்போன்ற நிறத்தினையும், இடப்பாகத்தில் உமாதேவியாரையும், இன்னும் பிற இலட்சணங்களினையும் உடையவராய், எம் கண்ணினின்று நீங்காதவரான, தேன் சிந்தும் சோலையினையுடைய கரைசையில் வாழும் தத்துவப் பேரொளியை மனதில் வைப்பாம்.

உமாதேவி

தளிர்பரவு நூபுரப் பொற்பாத பத்மராகமும்
வாய்த்த தனிமென் துப்பிதமும்
தெனியும் உகிர் வச்சிரமும் விழி இந்தரநீலமும்
மெய்ச் செகம் ஏழும்பக்
குளிரும் இளநகைமுத்தும் கொண்டுவரு தொழும்
பவளக் கொழுகொடியில்
ஒளிரும் மரகதக் கொடிநேர் சிவன்பாகத் (து)
உமைமலர்த்தாளுள்ளஞ் சேர்ப்பாம். 3.

(சு-ரை) நூபுரத்தை அணிந்த அழகிய பாதமாகிய பத்மராகத்தினையும், அதரமாகிய பவளத்தினையும், நகம் என்னும் வைரத்தினையும், கண்ணென்னும் இந்திரநீலத்தினையும், இளநகை என்ற முத்தினையும், உடையவளாய், பவளக்கொடி போன்ற சிவனார் மேனியிற் படரும் மரகதக் கொடி போன்ற உமையானை உள்ளத்திருத்துவோம்.

தீர்த்த வினாயகர்

அருஞ்செக்கர் வானிறமும் அதின் எழுந்த
பிறை மருப்பும் அகிலம் தாங்கும்,
பெருங்கொற்றப் புயமலையும் அதின் இரங்கும்
அருவியெனப் பிறங்கு கையும்

மருங்குற்ற கரிமுகமும் அதன் மதம்போற்
கருணை பொழி மழையும் ஆறு
விரிஞ்சற்கும் எட்டாத அருள் தீர்த்தக்கணபதியை
வேண்டிக் கொள்வாம்.

4

(சு-ரை) செக்கர் மேகம் போன்ற நிறமும், அம்மேகத்
தெழுந்த பிறைபோன்ற கொம்பும், உலகமெல்லாந்
தாங்கும் புஜமலையும். அம்மலையினின்று இறங்குகின்ற
அருவி பேரன்ற கையும், அதன் மருங்கிற் பொருந்திய
ஆனைமுகமும், யானையின் மதமாய்ப் பொழிகின்ற
கருணை வெள்ளமும், பிரம்மாவிற்கும் எட்டாத
அருளையுமுடைய தீர்த்தக் கணபதியை வேண்டிக்
கொள்வோம்.

துளையாட மது உகுக்குந் தண்ணளிக்
கற்பகக் காவுட் தானமாதர்,
விளையாடல் கண்டிருக்கும் அமரர்பிரான்
பெருஞ்செல்வம் விளங்க வேண்டி
களையாடுங் கடல் குடித்த வைவேலாற்
கிரவுஞ்ச வரையும் சூரும்
துளையாட இகன் மலைந்த கந்தள் மலரடி
இணைக்கீழ்த் தொழும்பு செய்வாம்.

5.

(சு-ரை) தேன் சிந்தும் கற்பகச்சோலையிலே தெய்வப்
பெண்களின் நடனத்தைக்கண்டு களித்திடும் இந்திர
னின் பாக்கியம் நிலைபெற விரும்பி, கடலையுண்ட தன்
வேற்படையினால் கிரௌஞ்சமலையும் சூரனும் துளை
படும்படி போர்செய்த முருகப்பெருமானின் திருவடிக்
கீழ்த் தொண்டு செய்வோம்.

சம்பந்தர்

நூல்கொண்ட ஆரணமும் உபநிடமும்
வைதிகமும் நுவலும் உண்மை

மேல் கொண்ட கவுணியர் தம் பெருந்தகையும்
 உலகனைத்தும் விளங்கத் தோன்றி
 கால் கொண்ட வரைச் சிலையால் இடப்பாகம்
 பிரியாதாள் கலசக் கொங்கை
 பால் கொண்ட சீகாழிப் பிள்ளையார் பதமலரைப்
 பணிந்து கொள்வாம்.

6.

(க-ரை) வேதமும், உபநிடதமும், வேதாந்தமும் சொல்
 கின்ற கவுணியரது பெருமையை விளக்கும்படி
 தோன்றி, சிவனாரது இடப்பாகத்தைப் பிரியாத உமை
 யாளது; கலசம் போன்ற கொங்கைகளின் பாலைக்
 குடித்த சீகாழிப் பிள்ளையாரது பாதங்களைப் பணிவாம்.

சுந்தரர்

ஆராய்ந்து மணம் முடிக்குங்காலை
 ஆவணங்கொண்டு அங்கன் எய்தி
 தோராத வழக்குரைத்து வலிந்தாண்டும்
 பாடல் பயில் தொழும்பு பூண்ட
 ஏராருஞ் சுடர் மௌலிப் பெருமானை
 ஒரு தூதுக்கு கிருள் வாய்விட்ட
 வாராருந் தாசனமணி வயலூரரன்
 தாமரைத்தாள் மனத்தில் வைப்பாம்.

7.

(க-ரை) விவாகம் முடிக்கும் போது வழக்குப் பேசி ஓலை
 யைக் கொண்டுவந்து வந்து புரிந்தும் பாடுதலாய
 திருத்தொண்டினை ஏற்றுக்கொண்ட சிவபெருமானைத்
 தூதராய் இருளிலே அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்தியாரின்
 திருப்பாதங்களை மனத்திலே வைப்பாம்.

நாவரசர்

வல்லோடு பொருதமுலை மலைவனிதை
 பிரியாத வாமத் தாமத்து
 அல்லோடு பொருத கண்டத்து
 ஆளுடைய எங்கள் பிரான் அருளிணிலே
 தொல் லோதப் பொருந்தரங்கஞ் சுருட்டி
 எறிந்தறை கடலிற் தொடுத்து விட்ட
 கல்லோடுங் கரைசேரும் திருநாவுக்
 கரசர் பிரான் கழலேபோற்றி.

8.

(சு-ரை) சூதாடுகருவியை ஒத்த முலையினையுடைய மலை
 மகளைப் பிரியாத இடப்பாகத்தினையும், காலகண்டத்
 தையுமுடைய சிவபிரான் அருளிணிலே கடலினிடத்தே
 கட்டிவிடப்பட்ட கல்லோடு மிதந்து கரைசேர்ந்த திரு
 நாவுக்கரசரின் பாதங்கள் துதிக்கப்படக்கடவன.

மாணிக்கவாசகர்

மதிக்கின்ற உலகேற்பப் பரவிய வைதிக
 சைவவழி ஈடேறக்
 கதிக்கின்ற கொடுஞ் சமணர் விண்ணோற
 மண்ணோறிக் ககனமாக
 விதிக்கின்ற அம்பலத்துள் ஆனந்த நடம்புரியும்
 வெளியின் மீது
 மதிக்கின்ற மாணிக்க வாசகப் பொற்புதமலரைப்
 பணிதல் செய்வாம்.

9.

(சு-ரை) சைவ, வைதிக மதங்கள் ஈடேறவும், சமணர்
 விண்ணோறவும், பூமியிற் தோன்றி ஆனந்தக் கூத்
 தாடும் பரவெளியினிடத்தே மதிக்கப்படும் மாணிக்கம்
 போலும் வாசகத்தையுடைதிருவாதலூர் பாதங்களைப்
 பணிராம்.

மற்றைய தொண்டர்

மைக்குறிசேர் விழி உடையார் மகிழ்பாகர்
 புகழ் அனந்தம் வாழ்த்தி வாழ்த்தி
 அக்குறிசேர் நாக்குறியும் அனுபோக மயிர்ப்புளகம்
 அரும்பா நின்ற
 மெய்க்குறியும் பால்புரையும் வெண்ணீற்று
 நுதற்குறியும் வில்வந்தோய்ந்த
 கைக்குறியும் மாறாத திருத் தொண்டத்
 தொகையினர் எம் கருத்துள்ளாரே. 10.

(க-ரை) உமைபங்கரது புகழ் அனந்தம் வாழ்த்தி
 வாழ்த்தி, ஏற்பட்ட நாத்தமும்பும் சிவானுபோகத்தால்
 ஏற்பட்ட சரீரக்குறியும், விபூதியணிந்த நெற்றிக்குறியும்,
 வில்வந்தழைதோய்ந்த கைக்குறியும் ஒருக்கலா
 மும் நீங்காத திருத்தொண்டர்கள் எம்கருத்திலே
 என்றும் உள்ளர்.

குரு வணக்கம்

அண்டர்பிரான் நடமாடும் தில்லைமணிமன்றமதில்
 அகலாதென்றும்
 விண்டசிவசித்தாந்த வேதாந்தப்பொருள்
 விளக்கும் விளக்கமாகி
 தொண்டறியா நாயேனுக் கருள்புரிந்து
 கிளை முழுதும் தொழும்பு பூண்ட
 எண்தரு சீர் ஈசானச் சிவன்மலர்த்தாள்.
 மறவாது என் இதயந்தானே. 11.

(க-ரை) தில்லைப்பதியை என்றும் நீங்காது வேதசிவ
 ஆகமங்களின் மெய்ப்பொருளை விளக்கும் தூண்டாமணி
 விளக்காகி, நாயினனாகிய எனக்கு அருள்புரிந்து சுற்றம்
 முழுமையும் ஈசன் பணிக்கு ஆளாக்கிவிட்ட ஈசானச்
 சிவாச்சாரியாரின் பாதங்களை என் இதயம் மறக்க
 மாட்டாது.

புராணவரலாறு

வண்ணமலி வடகைலைக் கொடுமுடியாம்
 தென்கைலை மணியார்தம்மை
 தண்ண மரு மலரிட்டுத் தான் தொழுவான்
 பொருட்டு அங்ஙன் சாரா நின்ற
 கண்ணகலுங் கலைஞானத் தெளிவனைத்தும்
 கைவந்த கலசயோனி
 அண்ணலும் உத்தரமுகமேயாகிய
 மாவலிகங்கை ஆடும் போதில்

12.

(சு-ரை) வடகைலையின் கொடுமுடியாகிய தென்கைலையின்
 நாதரைச் சேவிக்கும் பொருட்டு அங்கு வந்த அகத்தி
 யன் மாவலி கங்கையிலே தீர்த்தம் ஆடியபோது.

ஆங்கொரு பேரற்புதமாய் அசரீரி வாசகத்தால்
 அண்ணலார்தம்
 பாங்கமருந் தென்மலயம் பயின்றதமிழ்க்
 குறுமுனிவ! பயிலுகின்ற
 வீங்கமரும் இக்கங்கை இயல்பிவையாம்
 இங்ஙன்நீயும்
 ஓங்க நமைத் தாபனஞ் செய்திடுதியென
 உரைத்திட்டாரால்.

13.

(சு-ரை) சிவபெருமான் அசரீரி வாசகத்தால் "ஏ குறு
 முனியே! இக்கங்கை மிக்க பெருமையினையுடையது.
 இவ் விடத்திலே நீயும் ஓங்கும்படியாக நம்மைத்
 தாபனஞ் செய்யக்கடவாய்" என்று உரைத்தார்.

அக்கணமே தாபனஞ் செய்து அவ்விறைக்குச்
 சூதமுனி அருளிச் செய்த
 மிக்(கு) அதிரும் வடபாடைப்புராணத்தைத்
 தென்கலையின் விருத்தப்பாவால்

திக்கசைய வருந்தொண்டர் செய்திஎன
என்னறிவு சீறிது சேர்த்தி
ஓக்க வுரைத்தனன் கொற்றங்குடிவாமும்
பிரான் சரணத்துறுதி கொண்டே-

14.

(சு-ரை) அச்சமயத்திலே அகத்தியராற் பிரதிட்டைசெய்த
பிரானுக்கு சூதமுனிவர் பாடிய வடமொழிப்
புராணத்தை, கொற்றங்குடியிலே வாமும் சிவபிரா
னது துணைகொண்டு தமிழிலே விருத்தப் பாவாற்
பாடினேன்.

அவையடக்கம்

நன்றிதரு பெரியோர்கள் நவின்றபல
புராணத்தின் நன்சொற் கேட்டு
வென்றி தரும் இரு செவிக்கென் சொல்
ஏற்குமோ எனும் ஐயம் வேண்டாநின்றே
என்றும் அரன்புகழ் தேடும் இயல்புடையார்
இவர் அன்றே இஃதும் அந்தக்
கொன்றை அணி சடா மெளலிச் சிவபெருமான்
புகழ் எனவே கொள்வார் அன்றே.

15-

பலபுராணங்களைக் கேட்ட அறிவித்பெரியார் செவி
களில் என் சொல்ஏறுமா என்ற ஐயம் எனக்கில்லை.
ஏனெனில் சிவகீர்த்தியைத் தேடும் இயல்புடையார்
என் சொல்லையும் சிவபிரானது புகழ் எனவேகொள்வர்.

(கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்)

2. இலங்கைச் சருக்கம்

பூமேவு மனுவனைத்தும் புசிப்பதற்குத்
 தனுசுரண புவனபோகம்
 தாமே முன்பளித்தருளும் அதிஞான
 முதந்தலைவன் சார்பொன்றின்றி
 நாம் மேவு பொருளனைத்தும் நந்துதற்காய்
 நன்றாக நடந்த ஊழிக்
 கோமேவு பெருங்கலயக் கொள்ளையிருள்
 தொலைந்து புலர் கூடுங்காலை; 1,

சு-ரை) மானிடர் அனைவருட்கு வினைப்பயன்களை அனுப
 விப்பதற்காய் உடம்பு, மனம், உலகம், பெண்டிர்,
 பிள்ளை பொருள் ஆகிய போகங்கள் யாவற்றையும்
 தந்தவராய் கடவுள் நாமடைந்த பொருள் யாவற்
 றையும் அழிப்பதற்காய் உகாந்த காலத்தின் இருள்
 எல்லாம் தொலைந்து புலரும் போதில்,

(வேறு)

செப்பருந்தனிச் சுபால சிற்சித்தியதனை நல்கி,
 அப்பெருஞ்சத்தி தன்னால் ஆயிரத்தொரு கூற்றத்து
 மெய்ப் பராசக்தி தோன்றி விளம்பு மஃதருளினாலே
 தப்பிலாச் சுத்த மாயை தன்னில் நாதாதி ஐந்தும் 2-

(சு-ரை) சுபாவசிற்சத்தியைச் சிருட்டித்து, அதன் ஆயிரத்
 தொரு கூற்றிலே பராசக்தியைத் தோற்றுவித்து
 அதனுடைய அருளினாலே சுத்த மாயையிலிருந்து
 நாதம், விந்து, மகாரம், உகாரம், அகாரம் என்ற
 பிரணவக் கலைகள் ஐந்தையும் தோற்றுவித்து,

பதித்திடு வன்னமைந்திற் பலகலை நான்குவேதம்
 துதித்திடும் புராணமாதி தொக்க நூல்பலவு மன்றித்
 திதித்திடு வாக்கு நான்கும் திகழ் சாரியாதி மூன்றும்
 உதித்த சாலோகமாதி ஓதிய மூன்றும் நல்கி 3-

(சு-ரை) பிரணவக்கலைகள் ஐந்தினின்றும் பல கலைகளையும், நான்கு வேதங்களையும், புராணம் முதலான பல தொகை நூல்களையும், வைகரி மத்திமை, பைசந்தி-குக்குமை என்ற நான்கு வாக்குகளையும் சரியை, கிரியை, யோசம் என்ற மூன்றினையும், சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் ஆகியனவற்றையும் நல்கி,

அமைப்புறு அனந்ததேவர் அருளினால் அதோ மாயைக்கண் இமைப்புறு தத்துவங்கள் இயங்கிய முப்பத்தொன்றும் சமைப்புறு சகலர்க்குற்ற தனுமுதல் நான்குந் தோன்றி உமைக்கிறையாகித்தானும் உறைந்திடும் நேயமுற்றே 4.

(சு-ரை) அனந்ததேவர் அருளினாலே (ஆண்மதத்துவம் இருபத்தினுக்கும் வித்தியாதத்துவம் ஏழுமாகிய) முப்பத்தொரு தத்துவங்களையும் மும்மலங்கள் பொருந்திய சகலர்க்கும் தனுகரண புவன போகங்களையும் தோற்று வித்து சக்திசமேதரராய் வீற்றிருந்தார்.

துளக்குறுங் கோடிவால சூரியருதய மொப்ப வளப்பரும் பஞ்சபூத மெய்யொடும் விளங்காநிற்கும் அளப்பருங்கலைமீதில் ஐந்தொழில் வகை நடாத்தி வளப்பருஞ்சகரமாகி மருவிய நாளில் ஓர் நாள் 5.

(சு-ரை) இப்படியாகக் கையிலே ஐம்பெருந்தொழில் களையும் நடாத்திக் கொண்டு வருநாளில் ஒரு நாள்.

முப்புரத்தலைவன் நான்கு முகத்தவன் அருளினாலே இப்புவதைக்கெல்லாம் இடர் பல வருதல் கேட்டே ஒப்பிலாச் சுருதி பூண்ட ஒரு தனிந்தேரேறி அப்புரம் மூன்றும் ஐயன், அழலினால்முட்ட ஞான்று 6.

பூமிக்கெல்லாம் துன்பம் வருதலைக் கண்ட ஐயன் வேதமாய் தனித்தேரிலேறி முப்புரங்களையும் அழலூட்டிய காலை.

உம்பர் மாமுனிவர் சித்தர் யோகிகள் அசுரர் என்றோர் நம்பெருந்துணையே தேவே நான் மறைப்பொருளே பிங்ஙன் வெம்பிய புரங்கள் மூன்றும் விட்டிலையாகில் அந்தோ எம்பெரும் பதியுள் யாங்கள் இருக்கின்ற(து) எவ்வாறென்றார்

7.

தேவர் சளும் முனிவர் சளும் சித்தர் சளும் யோகிகளும் இயக்களும் ஏனையோரும் சிவபிரானே நோக்கி “ தேவ தேவா! முப்புரங்களையும் நீவிர் அழியாமல் விட்டால் யாம் எங்ஙனும் வாழ்வோம் ” என்றனர்.

பயில்பிலப்பதியுள் வைகும் பைத்தலைத்துத்திப்பித்தி வெயின் மணிச் சருப்பமின்றோல் மேருவை வளைப்ப தெங்ஙன்? எயின் மணிப்புரங்கள் மூன்றும் எரிக்கின்ற தெங்ஙன்? என்றே அயிலுடைச் சூலம் ஏந்தும் அண்ணலார் அருளக்கேட்டு 8.

(க-ரை) அதற்குச் சிவபிரான் “ பாதாளத்துக்கீர்ப்ப மின்றோல் மேருவை வளர்ப்பதெப்படி? முப்புரங்களையும் எரிப்பதெப்படி? ” என்று சொல்லக் கேட்டு.

மருங்கினிற் கிளர்ந்தபாதம் வானியிற் சிறகதாநி இருந்தவக் கணத்தினுள்ளே திரிபுரந் செந்தீமுட்டென் பெருந்திறல் பேசாதந்திப் பிறைமுடிப்பெருமான் என் கொல் அருஞ்சிறை கலுழற் காற்றா அரவினைப் புகழ்ந்த தென்று 9.

‘ தமது அம்புக்குச் சிறகாயிருந்து கணத்திலே முப்புரங்களுக்கும் தீ மூட்டிய என்னைப் புகழாமல், கருடனுக்குப் பயப்படும் பாம்பைப் புகழ்கிறாரே, எனக் காற்றானது ஆகுயை கொண்டு.

உள்ளமேல் வெகுளிபொங்க உருத்தெழுந்தரவை நோக்கி கொள்ளாவான் கனகமேருக் கொடுமுடி தோறுந் தோறுங் உள்ள விடையொன்றின்று எழிற்புணை டவியால்முடி தள்ளி நான் அறைவேன் என்று தனி வளிசாற்றக்கேட்டு 10.

(சு-ரை) கோபங்கொண்டு சர்ப்பத்தை நோக்கி “மேரு மலையின் கொடுமுடிகள் அனைத்தையும் உன் படத்தினால் மூடுவையாயின் அவைகளுள்ளே யான் உன்னை அடித்து உடைப்பேன்” என வஞ்சினங்கூறிற்று.

உலகெலாம் தொடுத்து நின்ற உயர்வடவரை மேற்கொண்டு பல பணித் தொகையால் நச்சுப்பற்பணி யரசமுடக் குலவரையேழும் மேருக்குன்றமும் சூலுங்கவட்ட வலய யூதரம் பூச்சுக்ர மண்ணரிதிகிரியேற்பு 11.

(சு-ரை) பாம்பானது மகாமேரு மலையின் கொடுமுடிகளைத் தன்படங்களினால் மூடிற்று. மேருமலையும் சப்த மலைகளும், அட்டபர்வதங்களும் குயவன் சக்கரத்தை ஒப்பச் சுழலும் படிக்கு

உடுக்குலம் அதிர ஒரேழ் உவரியும் ஒரு பேராக வடுக்குலைந்தழிய வெய்யோன் அம்புகள் திசை மாறாட சடக்கென எழுந்து வாதந் தன்பெருவலியால் ஒற்ற நடுக்கமுந் தாமுமாகி நனி இமையோர்கள் நண்ணி 12.

(சு-ரை) காற்றானது நட்சத்திரங்கள் உகர, ஏழுகடல் களும் ஒன்றாய்க்கலங்க, சூரியகிரணங்கள் திசைமாற, வலிமையோடு வீசவும், தேவர்கள் எல்லாரும் பயந்து,

சுற்றிய மந்தரத்தைச் சுழற்றிய தன்று கண்டோம் மற்று மாமேரு வெற்றை வளைத்தது பின்பு கண்டோம் எற்றிய வாதந் செய்த இவ்வண்ணம் இன்று கண்டோம் உற்ற பேருலகிலுன்னை ஒப்பவர் உண்டோ என்றே. 13.

(சு-ரை) மந்தரமலையைச் சுழற்றியதை அன்று கண்டோம். பின்னர் மேருமலையை வளைத்ததைக் கண்டோம். உன் சபதத்தின்படி, உனது வலிமையை இன்று கண்டோம். இவ்வுலகில் உன்னை ஒப்பார் உண்டோ.

தனிப்பணி அரசே உன்றன் தலையில் வாழ் உலகமெல்லாம்
இனிச்சிறு கணத்தினுள்ளே இல்லை யென்றாகும் அன்றே
மனத்தினில் அருள் சுரந்து மல்கிய படத்தி லொன்றைக்
குனித்தினி அடக்கவேண்டும் குவலயம் பிழைக்க என்றார்.

14.

(சு - ரை) ஆதலால் சர்ப்பராஜனே! உன்னுடைய தலை
யினூற் தாங்கப் பட்டு வாழும் உலகெல்லாம் கணத்
திலே அழிந் தொழிந்து விடும், ஆகவே கிருபை கூர்ந்து,
உலகு உய்யும் வண்ணம் உமது படங்களில் ஒன்றைச்
சுருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றார்.

அம்மொழி கேட்ட பின்னர் அடல் அரக்குலந்து வேந்தும்
தம்மது பணத்தில் ஒன்றைச் சற்றெதுக்கிடவே கண்டு
பொம்மெனப் பலத்தால் மோதிப் பொற்கிரிச் சிகரத் தொன்றை
தெம்மலி பவனந்தள்ளித் தென் திசைக்கடலில் வீழ்த்தான்

15.

(சு - ரை) அதைக்கேட்டுச் சர்ப்ப ராஜனும் தன் படத்தில்
ஒன்றைச் சுருக்கினான், வாயுபகவானும் விரைந்து
மேருவின் கொடுமுடிகளில் ஒன்றை தன் பலத்தாற்
தள்ளித் தென் திசைக்கடலில் வீழ்த்தினான்.

ஒண்டரும் இரட்டி முப்பால் யோசனை விசாலமாகி
அண்டியோசனை தாள் நீள ஐம்பதிற் றிரட்டியாகி
மண்டிய புரிசை ஏழாய் வாயில்கள் எட்டதாகி
திண்டரும் ஒன்பான் கோடிச் சிவாலயந் திகழ்வதாகி 16.

(சு - ரை) அறுபது யோசனை அகலமும், நூறுயோசனை
நீளமும், நெருங்கிய ஏழுமதில்களையும், எட்டு வாயில்
களையும், ஒன்பது கோடிச் சிவாலயங்களையும் உடை
யதாய்,

ஆடகத்தமைந்த பித்தி அகப்புறம் புறப்புறங்கள்
மேடகத் தெற்றி மாட மிளிர்மணி விமான கூடம்
பாடகப் புறந்தாட் கிள்ளைப் பணிமொழிப் பவளவாயார்
நாடகத்தரங்கள் துன்றும் நனி நெடும் வீதி நண்ணி 17.

(சு - ரை) பொன்மதில் சூழ்ந்த அகமும் புறமும் பொருந்
திய இடங்களில், மாடமாளிகைகளும் இரத்தினம்
அமைத்த விமான கூடங்களும், கிளி மொழிப் பாடி
னியரும், நாட்டியப்பெண்களும் வதியும் நெடிய வீதி
களைப் பொருந்தியதாயும்,

காண்டகு மிடங்கள் தோறும் கலிகைவாய் அவிழ்ந்தவிழ்ந்து
பூண்டதேன் திவலைசிந்திப் பொன்னிறப் பதாகந் தெள்ளும்
நீண்ட வாண் கற்பகத்தின் நீழல் அஞ்சுழல் மேவி
சுண்டரும் இலங்காதீபம் ஈழமாயிசைந்ததன்றே. 18.

(சு - ரை) மொட்டுக்கள் வாய்விட்டவிழ்ந்து தேன்
சிந்திப், பொன்னிற மகரந்தஞ் சொரியும் கற்பக மர
நீழலில் இலங்காதீபம், ஈழம் எனும் பெயரில் இசை
வதாயிற்று.

[கடலின் கட்தோன்றியதால் இலங்கை எனவும்,
பொன் மலையின் கொடுமுடி ஆளமையின் ஈழம் எனவும்
ஆயிற்று]

அப்பதியதனிற் பச்சையணிமணி அடகதாகத்
துப்புறு முத்தம் வல்சி சொர்ணவான் கலத்திற் சேர்த்தி
குப்புற வண்டலாடுங் கோதையர் குழாங்கள் என்றால்
எப்பதியதற் கொப்பாமென் றியம்பிடும் தகமைத்தம்மா 19.

(சு - ரை) அப்பதியிலே பெண்கள் பொற்கலத்திலே, மர
கதக்கற்களை (இலை) க் கறியாகச் சமைப்பர். முத்துக்
களாற் சோறு சமைப்பர் என்றால் எப்பதி, இப்பதிக்கு
ஒப்பாகுமோ?

சுத்தவான் கதிரினோடு தாமணிக்கதிருந் தோய்வுற் (று)
எத்திசை களினும் ஏற இரும்பகற் போது மல்கும்
நத்தமும் இந்தர நீல நகை இருட் பிளம்பும் கூடி
வைத்த பேருலகிற்கேற மல்கிடும் இரவிற்போது. 20.

(சு - ரை) சூரிய கிரணத்தோடு மாணிக்கக்கற்களின்
ஒளியுங் கலந்து பகல் பொலிவுபெறும். இருளோடு
இந்திரநீலக் கல்லின் ஒளியும் சேசுந்து இரவு பொலி
வுறும்.

காடெலாங் களிநல்யானை கரையெலாம் பவளக் குப்பை
நாடெலாமிரத்தனராசி நகரெலாம் நல்லோர்சங்கம்
வீடெலாம் செயொந் கூரை வெளியெலாம் செந்நெற்குன்றம்
காடெலாம் மஞ்ஞை யிட்டம் கரையெலாம் கழுநீர்ப்போது. 21.

(சு - ரை) காடெலாம் யானைகள், கடற்கரையெல்லாம்
பவளங்கள். நாடுமுழுவதும் இரத்தினங்கள், நகரில்
நல்லார் சங்கங்கள், நகரின் வீடுகளெல்லாம் செம்
பொன் வேய்ந்தவை. வயல் வெளிகளில் எல்லாம்
சென்னெல்மலைகள். காட்டிலே மயில்கள். நீர்க்கரை
களிலே கழுநீர்ப்பூக்கள் (ஆக இலங்கை பொலிவுறும்)

காவெலாம் மதனன் பாணம் கரையெலாம் சங்கச் சங்கம்
பூவெலாம் வண்டின் சாலம் புறவெலாம் நிரையினீட்டம்
மாவெலாம் அன்னக் கூட்டம் மலையெலாங் காளமேகம்
நாவெலாம் அமிர்தகீதம் நதியெலாம் முதுநீர்த்தீர்த்தம் 22.

(சு - ரை) அங்கே சோலையெங்கும் மதனன்பாணங்கள்,
நீர்க்கரையினிற் சங்குக் கூட்டங்கள். பூக்களில் மொய்க்
கும் வண்டுகள். ஊர்ப்புறங்களில் எல்லாம் பசுக்கூட்
டங்கள், வயல்களில் அன்னக்கூட்டங்கள், மலையில்
எல்லாம் கருமுடில்கள் அங்குள்ளார் நாவில் எல்லாம்
அமுதகீதம் நதிகளில் எல்லாம் பாவந்தீர்க்கும்
தீர்த்தம்.

தண்ணமர் சாலிமுத்தும் தடங்கடல் இப்பி முத்தும்
வண்ண ஒண்பணிலமுத்தும் வரை அரு ஓலமுத்தும்
கண்ணமர் கரும்பின் முத்தும் ககனமஞ்சீன்றமுத்தும்
வெண்ணில வில்லாப் போதும் மிகு நிலாக்கொழிக்கு மன்றோ
23:

(சு-ரை) நெல்லின் முத்தும், கடல் முத்தும், சங்குகள்
ஈன்றமுத்தும், மலை மூங்கில் முத்தும், கரும்பின்ற முத்
தும், விண்முகில் பெற்ற முத்தும் சேர்ந்து நிலா இல்
லாத போதும், நிலவைப்பொழியும்.

பணிலம் வெண்திரையினர்ப்பப் பவளமும் தவளமுத்தும்
மணிகளும் சாந்தும் பூவும் மாலையும் பிறவும் வேய்ந்தும்
திணி மதிக்குடை கவித்துத் திரைக்குழாங்கவரிகாட்ட
அணிமணிவிதோறும் ஆழியும் உலவுமாமால்
24,

(சு - ரை) பவளம், முத்து, இரத்தினம், சாந்து, பூ,
மாலை ஆதியாம் அலங்காரப் பொருட்களை அணிந்து,
சங்குகள் அலைபோல் முழங்க சந்திரனும் குடைகவித்து
அலைகள் சாமரம் வீச நகரவீதிகளில் ஆழ்கடல் (ஆகிய
திருவிழாக்கூட்டமனித சமுத்திரம் உலாவரும்)

கொஞ்சிய கிள்ளைமென் சொற் கோதையர் சிலம்பி னர்ப்பும்
வஞ்சியின் காஞ்சியார்ப்பும் வாயறத்தமிழின் ஆர்ப்பும்
விஞ்சிய மள்ளர் ஆர்ப்பும் விழாவெழு முழவின் ஆர்ப்பும்
அஞ்சிறை வண்டின் ஆர்ப்பும் இன்றியோர் ஆர்ப்பும் இன்றால்
25-

(சு - ரை) கிளிமொழிப் பெண்களின் சிலம்பின் ஓசையும்,
இடையிற்கட்டிய மேகலையின் ஆர்ப்பும், வாயைவிட்டு
நீங்காத தமிழின் ஓசையும், உழவரின் ஓசையும், விழா
முழவின் ஓலியும், வண்டுகளின் நீங்காரமுமல்லால் அந்
நாட்டில் வேறு ஓசைகளே இல்லை.

தெளிவுறு கிரணக்கற்றை செம்மணிப்பத்திசேர்ந்து
குளிர்புனல் நதிகள் எல்லாம் குருதியின் ஆறு போலும்
ஒளி தரும் இப்பியின்ற ஒண் நிறத்தவள முத்தின்
வெளிநிலா நீங்கி நீங்கி உப்பு வேலை பாலாழி ஓக்கும்

26.

(சு-ரை) மாணிக்கக் கற்களின் ஒளியால் அங்குள்ள
ஆறுகள் எல்லாம் இரத்த ஆறுபோற் தோன்றும்.
முத்துக்களின் ஒளியினால் உவர்க்கடல் பாற்கடலாத்
தெரியும்.

ஊட்டு செஞ்சுடர் மணியினைத் தடியென உகந்து
காட்டுத் தம்மிரு பதங்களாற் கவர்கின்ற கங்கம்
தோட்டுத் துண்டங் கொண் (டு) உண்பதற்காமெனத் துணிந்து
கூட்டில் வைத்தன பறந்தன ஆதரங்கூர்ந்து 27.

(சு-ரை) இரத்தினக் கற்களை இறைச்சித்துண்டென
எண்ணிப் பருந்துகள் அவற்றைக் காலினாற் பற்றி
எடுத்துக் கொண்டுபோய்க் கூட்டில் வைத்துக் களிப்
புடன் பறக்கும்.

மடைகிடந்த ஒள்வயல் ஒளியருவரம்பின்
கிடைகிடந்த சங்குதவிய முத்தெலாங்கண்டு
புடைகிடந்த தம் அண்டங்கள் தம்மொடு புகட்டி
அடை கிடந்தன சிறையகத்தடக்கியே அன்னம் 28.

(சு-ரை) அன்னங்கள் வயல்வரம்பிலே கிடத்த முத்துக்
களைத் தம்முட்டைகள் என்றெண்ணி தமது முட்டை
களோடு அவற்றையுஞ் சேர்த்து அடைகாக்கும்.

மாறில் பாளைகள் மல்குளங்கமுகின் நல்வாளை
ஏறுபாய்தர வயலெலாம் உழுவன விளங்கா
ஆறு பாய்வதென்றதிகய மெனக்கருப்பாலை
சாறு பாய்தர வளர்வன கழனிமிற் சாலி

29.

(சு - ரை) வாளை மீன்கள் கமுகின் மேற்பாய அவற்றின்
இளங்காய்கள் வயலிலே சொரியும். கருப்பஞ்சாறு
ஆரூகப் பாய வயலிலே சென்னெல் விளையும்.

இன்னலின்றியே இணர்த்த தாளிப்பனையெவையும்
பொன்னின் வீதியுட் பொலிநிலைத் தேர்குழாம் போலும்
கன்னிமார் குழல் கூந்தலங்கமுகுகள் காட்ட
வன்ன பாளைகள் அளிப்பன கமுகுகள் அனந்தம் 30.

(சு - ரை) விரிந்த தாளிப்பனைகள் வீதியில் நிற்கும் நிலைத்
தேர்க்கூப் போன்றிருக்கும். கமுகுகள் கன்னியரின்
குழலைக் காட்டுவனபோற் தம்பாளைகளை விரிக்குட:

கள் நிலாவிய நறுந்தொடைக் காதலர் தங்கள்
வண்ண மாதர்கள் வதன மேற்புணர்கின்ற வைரம்
மண்ணிலாவிய வெண்ணிறக்கலைமதி எழுச்சி
உண்ணிலாவிய புனலிடைக் கண்டபின் ஒழிப்பர் 31.

(சு - ரை) பூமலை அணிந்த ஆடவர்கள் தம்பெண்கள்
முகத்திற் பூண்ட கோபத்தை, பூரணசந்திரனை நீரி
னுள்ளே கண்டு நீங்குவர்.

மஞ்சின்முத்தம் அரந்தையின் மரகத மணியும்
விஞ்சு செம்பொனும் அவ்வயிற் செம்மணி வேய்ந்து
அஞ்சொற் கம்பலை ஆற்றின் நன்னீலமும் அவிரந்தம்
பஞ்சவர்ணமே யிரவிலும் பகலிலும் பயிற்றுரர். 32:

(சு - ரை) முத்தும், மரகதமும், பொன்னும், மாணிக்க
மும் அணிந்த பெண்கள் ஆற்றில் நீராடுகையில்
ஆற்றின் நீல மணிகளும் சேர்ந்து ஒளிர்ந்து இலங்கா
திபமானது இரவிலும் பகலிலும் பஞ்சவர்ணமாகக்
காட்சி தரும்.

இதத்த செந்தமிழ் அறிவினாற் சங்கரை ஏய்ப்பர்
விதத்த யாழிசைப் பாடலால் விஞ்சையை நிகர்வார்
குதித்த தேன்சுவைக் கவிதையாற் குறுமுனி போல்வார்
மதித்த நீர்வளப் பண்ணைசூழ் அப்பதி மக்கள். 33.

(சு-ரை) நீர்வளமுடைய இலங்காதீப மக்கள் செந்த
மிழறிவினாற் சங்கச் சான்றோரை ஒப்பர்யாழிசையில்
வித்தியாதரரைப் போல்வார். தேன்சுவைக் கவிதையில்
அகத்தியனை நிகர்வார்.

உருத்த செஞ்சிலைத் தொழிலினிற்பார்த்தனை ஒப்பர்
கறித்த செஞ்சுடர் வாளினில் அபிமனைக்கநுப்பர்
தறித்த நல்ஹற்ப பகுதியிற் தருமனைத் தருவர்
வரிக் கழுங்கயற் பண்ணை சூழ் அப்பதி மக்கள். 34-

(சு-ரை) அப்பதிமக்கள் வில்வித்தையில் அர்ச்சணனை
ஒப்பர். வாட்போலில் அபிமன்யு போல்வார். அறத்திறி
தருமனைப்போல்வார்

ஐவகுத்தன பஞ்சின்மெல்லனை மடவார்
கைவகுத்த செம்பஞ்சினை நூபுரக்கால்கள்
மெய்வனப்புறு கானையர் புலவியுள்விரும்பித்
தைவரச்சிவப்பேறுவ மலர்க்கரதலங்கள் 35.

(சு-ரை) புலவியின் போது ஆடவர், மகனின் செம்பஞ்
சுக் குழம்பணிந்த காண்களைத்தடவ அதனால் அவர்
கைகள் செந்நிறமாகும்,

[ஐந்து சயனங்களாவன, சிறு பூனை, செம்பஞ்சு,
வெண்பஞ்சு, சேணமுறுதூவி, சையை]

இறைகளுள்ளன அங்கையின் அங்குலி என்றும்
குறைகளுள்ளன மங்கையின் மருங்குகள் கூறு
மறைகளுள்ளன நெய்மலி வேள்விகள் மன்னுஞ்
நிறைகளுள்ளன வண்டு அசைகவர் புளின் நிரைகவர் 36.

(சு - ரை) கைவிரல்களே வரையினையுடையன (மற்றறையை அற்றன) மங்கையர் இடைகளே குறைவுடையன. வேள்விகளே மறைகளையுடையன. வண்டுகளும் புள்ளினங்களுமே சிறைகளையுடையன.

(ஓழித்துக்காட்டணி)

கொலை படைப்பன தண்ணளி அரம்பையர் கூற அலைபடைப்பன வெண்திரை வேலைகள் அறைவார் நிலை படைப்பன வெண்ணிறப் படகைகள் நிலமேல் இலை படைப்பன வறுமையும் பொய்ம்மொழி எவையும் 37.

(சு - ரை) அங்கே கொலையைப் பெறுவன வாழைமரங்கள், அலையை (வை) உடையது கடல். வெண்ணிறக் கொடிகளே அடிபடும் நிலையைப் பெற்றன. இலையாவது வறுமையும் பொய்யும்.

கற்றை வெஞ்சடைக் கதிரவன் காய்வதும் கறங்கும் கொற்ற ஒள்வெளி அலைப்பதும் அன்றியே குடிக்குப் பற்றுக்கள்வர்கள் முதலிய பயங்களும் படிமேல் என்று மன்னர்கள் நடாத்துகோற் கொடுமையும் இலவே-

38.

(சு - ரை) கதிரவன் காய்வதும் காற்று அலைப்பதும் இன்றிக் குடிகளுக்குக் கள்வர் முதலிய பயங்களும் அரசர்கள் நடத்துகின்ற கொடுங் கோன்மையும் இல்லையாகும்.

அன்னநல் வளங்காண் அப்பதி அனந்தம் பன்னு வானவர் வாழ் அமராபதியும் இன்னல் இன்மைய அளகாபதியுமே என்ன நன்னரெய்தியே புகழுடன் சிறக்கின்ற நாளில்

39.

இப்படிச் சிறந்த வளங்களைப் பெற்று அமராபதியும், அளகாபரியும் என்று சொல்லும்படி சிறப்படைந்து கீர்த்தியுடன் விளங்கும் நாளில்.

(இலங்கைச்சுருக்கம் முற்றிற்று)

3. கங்கைச் சருக்கம்

உரைசெய் நல்வினை தீ வினை இரண்டிற்கும் உடலாய்த்
திரைகள் மாறெனப் பிறந்திறந்துழல்வது தீரக்
கரைசை நன்னகர் வாழ் பிரான் கழலினை கருதார்
வரைவின் மண்டலத் தென் செய்வார் ஐம்புல மாக்கள். 1.

(சு - ரை) இருவினைப் பயன்களை அனுபவிப்பதற்காக
உடம்பைப் பெற்றுங், பிறந்தும் இறந்தும் உழல்வது
தீரும்படியாகக் கரைசை நகரில் வாழும் எம்பிரான்
பாதங்களைக் கருதாராய்ப் வாழும் மக்கள் பூமியிலே
என் செய்வார்?

அரும்பிய கொங்கைப் பச்சை அணங்கினைப் புனிதனார்தம்
மருங்கமர் பாணிபற்றி மணவினை முடித்தல் காண
இருஞ்சுரர் முனிவர் சித்தர் இயக்கர் கந்தருவர் ஆரோ
விரும்பியகைலைமீது வேண்டினர் ஈண்டிரால். 2.

சு - ரை) உமாதேவியாரைப் பரமசிவன் தம் கரங்களாற்
பற்றி மணவினை முடிக்கும் சீரைக்காண தேவர்களும்
முனிவர்களும் சித்தர்களும் இயக்கர்களும் கந்தருவர்
களும் திருக்கைலாய மலையை விரும்பி நெருங்கினர்.

இப்பரி சீண்டுவானோர் எழிற்குகு முனியை நோக்கி
செப்பிய தேவர்களும் சேரவந்திண்டிரால்
தப்பிய வடாதுபூமி தாழ்ந்து வந்தெனது தாலம்
ஓப்பற உயரும் பேறிங் குறுதி நியன்றியுண்டோ- 3.

(சு - ரை) இப்படியாக நெருங்கிய தேவர்கள் அகத்தி
யரைப் பார்த்து “தேவர்கள் எல்லாம் இங்குவந்து
சேர்ந்ததால் பூமி வடக்கே தாழ்ந்து தெற்கே சமான
மின்றி உயரும். இதைத்தடுக்க உம்மையன்றி வேறு
யாருளர்?

அஞ்சொலார் கலைகள் வல்ல அருட்குறுமுனியே நீ போய்
எஞ்சலில் பொதியமீது இருந்தனையாகில் இன்னும்
விஞ்சையர் கோடிக்கோடி விண்ணவர் குழுமினாலும்
சஞ்சலமின்றிப் பாடும் சமதலம் ஆகும் அன்றே. 4.

(சு - ரை) “ ஆகவே கலைவல்லாராகிய நீவிர் தெற்கே
பொதியமலை சென்று இருந்தீராயின், இன்னமும்
கோடி கோடி வித்யாதரர்களும் தேவர்களும் இங்கே
வந்து கூடினாலும் இப்ப்பூமி சம நிலையடையும் ”

ஆதலால் நீயும் ஏகி ஆரமாமலையின் மீது
தீதற வாழ்தி என்று செப்பிடமுனிவர்தாமும்
பேதுறு நெஞ்சினோடு பெரிதிடர் எய்தி அந்தோ
நாதனார் மனங்காணாது நான் செல்வதெங்ஙன் என்றார். 5.

(சு - ரை) “ ஆதலால் நீவிர் பொதியமலைக்குச் சென்று
அங்கு வாழ்வீராக ” என்று தேவர்கள் வேண்ட,
அகத்தியர் வருந்திய மனத்தினராய்த் துன்புற்று
“ சிவபெருமானது திருமணத்தைக் காணாது நான்
அங்கே செல்வதெப்படி? ” என்றார்,

எண்ணிய கலைகள் எல்லாம் ஏசுமாய்த் திரண்டதென்ன
நண்ணிய முனிவன்நாவில் நவிற்றுரைக் (கு) உள்ளம்நெக்கி
பெண்ணமுதனையாள் தன்கை பிடித்தவக்கோலத்தோடும்
திண்ணமாய் வருவோம் என்று தேவர்கோன்செய்பக்கேட்டு-

6-

(சு - ரை) அகத்திய முனிவன் சொன்ன வார்த்தைகளைக்
கேட்டு மனம் நெகிழ்ந்து தேவாதிதேவனாகிய சிவ
பிரான் “ அமுதம் போன்ற பெண்ணாகிய உமாதேவி
யாரைக் கைப்பிடித்த மணக்கோலத்தோடு யாம்
அங்கு திட்டமாய் வருவோம் ” என்று சொல்லக்
கேட்டு.

(வேறு)

உளமுருகுஞ் செயல்கண்டு இனியுறுதியிதென்று -
 - மகிழ்ந்து உடல்
 புளகமெறிந்து பெரும்புனல் விழிநின்று சொரிந்திட
 வளமிகு கொன்றை செழும்புனல் மதிபெர்தியுள் -
 - சடை எந்தையை
 அளவற வந்தனை செய்து இறை அருள் விடை கொண்டு -
 - மகிழ்ந்தான். 7.

(சு - ரை) மனமுருகும் இச் செயலைக்கண்டு மனம் மகிழ்ந்து
 மெய்சிலிர்ந்து கண்கள் பனிக்க எம்பெருமானை மிகுதி
 யும் வணங்கி அவர் அருளிய அனுமதியைப் பெற்று
 மகிழ்ந்தான் அகத்தியன்.

விரைகமழ் தண்டு காண்டுகைமிகு சமிதம் சூசை குண்டுகை
 மருவிய அங்கை கவர்ந்து உயர் மரவுரி ஒன்று புனைந்து அரை
 உரமிசை முஞ்சி விளங்கிட உபவித நின்று துலங்கிட
 நிரைமிகு செங்கையின் நிழலிடஅங்ஙன் எழுந்தனன். 8.

(சு - ரை) அகத்தியன் தண்டு பூங்கூடை, சமித்து, தருப்பை
 கமண்டலம் ஆகிய வற்றைக்கரத்தேந்தி, அரையிலே
 மரவுரியணிந்து மார்பிலே முஞ்சி என்ற புல்லணிந்து,
 பூணூல் விளங்க, வெண்குடை நிழல் செய்ய எழுந்த
 ருளினார்.

படியிலிறங்கி விளங்கிய பணிவரைதன்னை வலங்கொடு
 துடியிடை அம்பிகை தன்னை துணைமுலை சங்கரி நண்புறு
 நடனவிதந்தருசங்கர் நளின்பதங்கள் இரண்டினதின்
 வடிவு நினைந்து உயர் தென்திசை வழியை நடந்து கடந்தனன்.
 9.

(சு - ரை) பூமியிலிறங்கி இமயமலையை வலம்வந்து அம்
 பிகையையும், நடன பேதங்களைச் செய்யும் சிவபெரு

மானின் இருதிருவடிகளையும் மனதில் நினைந்து தென் திசையை நோக்கி வழி நடந்தார் அகத்தியர்.

வரையும் மருங்குயர் தண்டக வனமும் நெடுந்திரை பொங்கிய சுரலையெனும்படி விஞ்சிய நதியும் மதம்பொழி குஞ்சர நிரையும் மடங்கல் இனங்களும் நீறைபொறி வெம்புலிசஞ்சரி சரியு நெடுஞ்சுரமும் பயில்தமிழ்மூலி கண்டு நடந்தனனே-

10.

(சு - ரை) உயர்ந்த மலைகளையும், தண்டகாரண்யத்தையும், சமுத்திரமாய்ப் பாயும் நதிகளையும் யானையும் சிங்கமும், புலியும் வதியும் காடுகளையும், பாலைநிலத்தையும் கடந்து அகத்தியன் நடந்தான்.

வினைகளானந்தமும் அந்தர விடுதி அனந்தமும் இன்புறு சுனைகளானந்தமும் நந்துறை துறைகளானந்தமும் வஞ்சகர் மனைகளானந்தமும் வன்பில வழிகள் அனந்தமும் நின்றெதிர் முனைகள் அனந்தமும் நன்குறு முனிவன் எதிர்ந்து நடந்தனன்.

11.

(சு - ரை) வினைசெய்பவர், விடுதிகள், இனியநீர்ச்சுனைகள், நீர்நிலைகள், வஞ்சகர்மனைகள், வன்பிலங்கள் போர்க்களங்கள் ஆகியனவற்றைக் கண்டு அகத்தியன், நடந்தான்.

வருவழியின்கண் நெருங்கிய மகீருக சங்க மடங்களும் நிரைதரு கொம்பு கிளர்ந்தினர் நிகழ்தளிர் கொண்டு -
- தழைத்துயர்

விரைமலர்விண்டு சொரிந்துள மிகுகனி சிந்திவிளங்கிட வருமுனிகண்டு மகிழ்ந்துறுகளியமுதுண்டு நடந்தனன். 12.

(சு - ரை) வரும் வழியில், மரக்கூட்டங்கள் வரிசையாகப் பூங்கொம்பர்களைச் சார்ந்து, தளிரோடு தழைத்தும், வாசமலர்களைச் சொரிந்தும் கனிகளை உதிர்த்தும்

விளங்க அகத்திய முனிவர் களிப்பென்னும் அமுதத்தை உண்டவராக நடந்தார்.

வேறு

சென்று முனிவன் திருக்கேதாரஞ் சேர்ந்து நன்றியுளங்குழைந்து நன்மாமறை நவிற்பு நின்ற திருநிலகண்டர் நேர்பாதம் சும்பிட்டு மன்றுள் நடித்தார் முடித்த மாகங்கைக்கரையடைந்தார்.

13

(சு - ரை) இவ்வண்ணம் நடந்து திருக்கேதாரத்தை அடைந்து, கேதார நாதரைக் குழைந்து சும்பிட்டு நடராஜர் தம் சடாமுடியிற் தரித்த கங்கைக் கரையை அடைந்தார்.

பிறப்பறுக்கும் அக்கங்கை பிறங்குதுறைப்புளலாடி கறைக்கழுத்தாரவி முத்தங் கருத்தாரைக் கைகுவித்து மறுத்த திறல் விந்தநெடு மால்வரையின் வலிபடக்கி தறைச்சடையர் காளத்தி நன்மலையை நண்ணினரால். 14

(சு - ரை) பிறப்பறுக்கும் அக்கங்கையில் நீராடி, அவிமுத்ய நகரத்தைக் கை குவித்துக் குப்பிட்டு, சூரியன் முதலாய கோள்களைக் கடந்து செல்லவிடாமற் தடுத்த விந்த மலையின் வலியை அடக்கி சுகந்த சடையினராய சிவ பிரானின் திருக்களத்தி மலையை அடைந்தார்.

அப்பதியின் மதிக்கண்ணி அவிர் சடையான் அடிபோற்றி எப்பதியும் நிகர்தூல்லா எழிற்காஞ்சி நகர் எய்தி தப்பறவே திருவேகாம் பரநாதர் தாள் பணிந்து திப்பியமா கனகுன்றும் திருவதிகை யுந்தொழுதான் 51.

(சு - ரை) காளத்தி நாதரைப் போற்றிப்பணிந்து, தனக்கு நிகரில்லாப் பதியான காஞ்சியை அடைந்து, ஏகாம் பர நாதரின் பாதங்களை வணங்கி அருணைசலமலையை யும் திருவதிகையை யும் அடைந்து வணங்கினார்.

வணங்குமுனி பெரும்பற்றப் புலியூரைவற்தெய்தி
 இணங்குலகந் துயர்நீங்க எடுத்ததொரு தாண்டவமாடும்
 குணங்குலவும் பெருமானைக் கருத்துடனேகும்பிட்டு
 தணந்துவிடற்கரிதான் மனத்தினனும்ச் சார்வுற்றான். 16.

(சு - ரை) பின்னர் அகத்தியர் சிதம்பரத்தையடைந்து
 உலகின் துயர்களைய நடமாடும் நடராசப் பெருமானைக்
 கும்பிட்டு அவ்விடத்தை நீங்க மனமில்லாதாராய்
 இருந்தார்.

கோட்டிலகத்தான் அந்தக் கூத்தாடும் பெருமானை
 மீட்டிறைஞ்சி விடைகொண்டு விளங்கிய தன்குண்டிகையில்
 ஈட்டுபுனற்காவிரியின் கரைஎய்தி எழில்முனிவன்
 நாட்டிமையேயார் புகழ்திருவா வடுதுறையை நண்ணினான். 17.

(சு - ரை) சிதம்பரத்திலே நடராசப் பெருமானை அகத்
 தியர் மீண்டும் வணங்கி, தனது கமண்டலத்தின்
 நீரைப் பொருந்திய காவிரிக்கரையை அடைந்து திரு
 வாவடுதுறையைச் சேர்ந்தார்.

சேன்மேவு விழிபங்கர் அடிபரவித்திருவாரூர்
 மான்மேவும் ஆடல்விழி கிண்கிணிக்கால் மலர் வழுத்தி
 பான்மேவு குருந்துறையும் பண்ணவர்தான் பணிந்தேத்திக்
 கான்மாறியாடுமரன் மாமதுரைக் கண்ணடைந்தார். 18.

(சு - ரை) திருவாவடுதுறையில் உமைபங்கரின் பாதங்
 களைப் பணிந்து, திருவாரூரையடைந்து நடராசப்
 பெருமானின் பாதங்களைச் சேவித்து பக்கவில் குருந்த
 மரத்தின் கீழ் எழூர் தருளியிருக்கும் குருநாதரைப்
 பணிந்து, பின்னர் சிவபிரான் கால் மாறியாடுகின்ற
 மதுரையை அடைந்தார்.

அக்கண்டன் திருவிளையாட் (௫) அடிபரவும் ஆலவாய்
சொக்கர் அடி முடி சூடித்தூயதிரு நெல்வேலி
மிக்கபுகழ் வேயீன்ற முத்தர்விரை கழல் போற்றி
நக்கர் உறை தென்காசி நன் நகரிற் பேசயினால். 19.

(சு - ரை) திருவிளையாடல் நடத்தும் திருவாலவாயிற்
சொக்கநாதரைச் சேவித்து. திருநெல்வேலி சென்ற
டைந்து வேணுவன நாதரைத் துதித்து தென் காசியைச்
சேர்ந்தார்.

காசிவரு கண்டக் கறைவருவிச் சுவநாதன்
தேசு மலர்ப்பதங்கள் சிந்தையுறச் சிந்தித்து
பூசுரர் எண் கன்யா குமரி எறும்புனலாடி
வீசபுகழ் தென்றல் விளைபொதியம் மேவினால். 20.

(சு-ரை) தென்காசியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவ
நாதரைத் துதித்து, பின்னர் கன்னியாகுமரியில் நீராடி
தென்றல் பிறந்த இடமான பொதிகை மலையை
அடைந்தார்.

வேறு

ஏருலாவிய பொதிய மீதில் இருந்து நான் பல சென்றபின்
வாருலாவிய கோணவெற்பின் மசிழ்ந்து நன் மணி மண்டபம்
தாருலாவிய நான்கிளைத்தலை யிட்ட எண்பது சதுருகஞ்
சீருலாவிய பூசை கொண்டது தென்றல் மாமுனி தேர்ந்தனன்.

21-

பொதிய மலையிடத்தேயிருந்து பல நாள் சென்றபின்,
சிவபெருமான் திருக்கோணமலையின் கண்ணை மகிழ்ச்சி
யோடமர்ந்து எண்பத்தின்கு உகங்களாக அடியார் செய்
யும் பூஜையை ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பதை அகத்திய
முனிவன் தெரிந்து கொண்டான்.

மீனமாய் வருதிகிரி நாயகன் மேனியுட்பழுதகலவே
தேனுலாவிய போது கொண்டு திகழ்ந்த பூசனை செய்தவக்
கானராமலர் வேணி நாயகர் கழலிறைஞ்ச விரும்பியே
தானும் ஆழிகடந்து முன்வளி தந்த ஈழம் அடைந்தான்.

22.

(சு - ரை) மச்சாவதாரங் கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி தன்
மேனியின் குறை நீங்கும்படியாகப் பூக்கொண்டு பூசை
செய்ய, அப்பூமணம் நீங்கப்பெறாத கோணநாயகரின்
அடிகளைக்கும் பிடவிரும்பி முன்னர் வாய்புகவான்
அளித்த ஈழத்தைக் கடல் தாண்டி அடைந்தான்.

அடையும் மாமுனி வெள்ளிமால்வரை அதனில் -

- நன்கொரு முடியதாய்

கடவுள் வாழ்திரு கோணையங்கிரி கண்டு சிந்தை மிகக் களித்து
இடைவிடாதிரு போது நல்லடை இட்டு நாண்மரிட்டு வண்
தொடைகுலாவிய வாலசந்திரர் சூடினார் அடி சூடினான். 23.

(சு - ரை) ஈழத்தை அடைந்த அகத்தியர் வெள்ளியங்
கிரியின் ஒரு முடியாய்ச் சிவபெருமான் எழுந்தருளி
யிருக்கும் திருக்கோணமலையைக்கண்டு, வில்வந்தழை
களும் மலர்களும் இட்டுச் சிவபிரானை வணங்கினார்

இந்தவண்ணம் அமைந்த நாளில் இயன்ற நன்மறை ஆகமம்
புந்தி செய்து மடந்தை பங்குள புனிதர் பூசனைபண்ணியே
உந்து வெவ்வுலை மெழுகுபோல் மனம் உருகி -

- அன்பளவின்றியே

வந்து தென்றல் குலவு சந்தன மலயமாமுனி வைகு நாள்.

24.

(சு - ரை) சந்தனப்பொதி முனிவனான அகத்தியன் இப்
படி எண்ணற்ற நாட்களாக வேத ஆகம விதிகளின்படி
மாதுமை பாகரான கோணைசரை பூசைசெய்து, உலை
மெழுகாய் மனம் உருகி வாழுங்காலத்தில்.

வேறு

வண்ண மார்ச்சுழியுந்தியால் வண்துவர் வாயால்
எண்ணரும் பெருங்குணத்தினால் நித்திலநகையால்
கண்ணகன்றுள சீரினால் சொர்க்கமெய்க்கணத்தால்
உள்நிகழ்ந்த பேருதவியால் மாதரை ஓத்தும் 25-

(சு - ரை) அழகு பொருந்திய (உந்திச்) சுழியினாலும்,
சென்னிற (அதரக்) கரைகளினாலும், நற்குணத்
தினாலும், முத்து (ப்போன்ற) நகையாலும், பரந்த
(கண்) கரையினாலும், தேவகணத்தினாலும், உள்ளே
நிகழும் உதவியினாலும் மாதரைப்போலவும்.

பழித்தெழுந்தேரென்னும் கோட்டொடுபாய்ந்து
குழித்து நீள்நிலப்புறந்தொறும் மதசலங்குமுறிச்
சுழித்து மெய் நிழற்றருக்குலம் வேறறச் சுகித்துக்
கழித்துக் காலுறக் கலக்குறக் கைம்மலைக்கடுத்தும். 26.

(சு - ரை) முல்லைநிலந்தோறும் கரையோடுபாய்ந்து
அதைக் குட்டமாக்கலாலும், மலையிலே பூமாதேவியின்
முதுகில் [மத]நீரைப் பொழிதலாலும், சுழித்து
மரக்கூட்டங்களை வேரோடு பெயர்த்தலாலும், வாய்க்
கால்களிற் சேர்ந்து கலக்குதலாலும் யானையைப்
போலவும்.

கலக்கும் தண்ணெழிற் கலமேற் பயில்கின்ற கருத்தால்
துலக்கும் பாலனம் புடையுற தமர்ந்திடும் தொழிலாற்
தலத்தின் நல்வளம் யாவையும் படைத்திடுந்தகையாற்
புலக்கும் உந்தியிற் தோன்றலாற் பிரமணைப் போன்றும்.

27

(சு-ரை) சுமலத்தின் மேற்கருத்துச் செல்வதாலும்,
அன்னத்தை நீங்காத தன்மையினாலும், பூமியின்

வளங்கள் யாவற்றையும் படைக்குந்தன்மையினாலும்,
(வீஷ்ணுவின்) உந்திச் சுழியோடு தோற்றுதலாலும்
பிரம்மாவைப் போன்றும்,

இமைத்த வெண்ணிலப் பணிலமேற் பரிக்கின்ற இயல்பால்
அமைத்திடுங் கவுத்துவ மணிவிடு மழகாற்
சமைத்த பேரொளிச் சக்கரந்தாங்கிய தகையாற்
கமைப்புறந் தொறுந் தாங்கலால் விண்டுவைக்கடுத்தும் 28.

(சு - ரை) வெண்மையான சங்கினைக் கொண்டிருப்பதி
னாலும், பத்மராக இரத்தின (கௌத்துவமணி) க்
கிரணத்தை வீசுவதாலும், சக்கர (வாக) த்தைத்
தாங்கும் சிறப்பினாலும், முல்லை நிலந்தோறும் பசுக்
களைக் காத்தலினாலும் விஷ்ணுவைப் போன்றும்,

பரித்த தண்ணடை புறம்பனை குறிஞ்சி வன்பாலாய்
இருத்து நான்கினுக்குள்ளான பொருளவையெல்லாம்
திரட்டி வெண்திரை வாரியிற் கொணர்ந்திடும் செயலால்
உரைத்த ஐந்தினைக்குட்பகை தீர்ப்பவர் ஒத்தும் 29.

(சு - ரை) நான்கு நிலங்களிலும் உள்ள பொருட்கள் எல்
லாவற்றையும் திரட்டி வெண்மையான சமுத்திரத்திற்
கொண்டு போய்விடும் தன்மையினால் ஐந்தினைக்குள்
மனவைரந்தீர்க்கும் பகைவரை ஒத்தும்,

வரையுளாரமும் மருவுவேழத்தின் நன்மருப்பும்
திரையுள் மன்னிய பவளமும் சங்கு நித்திலமும்
தரையுள் மன்னிய செம்பொனும் பலவித தனமும்
புரையுந் தன்மையால் வாணிக மாக்களைப் போன்றும். 30.

(சு - ரை) மலையிலுள்ள அகிலும் யானை மருப்பும் கடலின்
பவளமும் முத்துக்களும் பூமியின் நெல்லும் இன்னும்
பல தனயங்களும் கொண்டு வருதலால் வணிகரைப்
போலவும்,

நாளமைந்த பூங்கருங்குழற்பாகர் நண்ணி
மீளவந்துயர் சமனையை வலங்கொண்டு மேவி
வானை சென்றுகள் மாவலிகங்கை நீர் வந்து
காளகண்டன்தன் கிரியடி வணங்குதல் கண்டு

31.

(சு - ரை) வானைமீன்கள் பாய்கின்ற மாவலி கங்கை
யானது, கருங்கூந்தற் தேவிபாகராய சிவபெருமானு
டைய திருவடியீற் படிந்து சமனையை வலங்கொண்டு
கோணேசருடைய மலையடியை வணங்குதலைப் பார்த்து,

இத்தலத்திது புதுமை யென்றக மகிழ்வெய்தி
சுத்த இப்புனல் ஆடுதல் நன்றெனத் துணிந்து
கத்து வெண்திரைக்கடல் இடம்குழைந்திடக்கமழ்நீர்
தத்து மாவலி கங்கையின் கரையிடைச் சார்ந்தான்.

32-

(சு - ரை) இது அதிசயமானது என மகிழ்ந்த அகத்திய
முனிவர் இந்நதியில் தீர்த்த மாடுதல் நன்றெனத்
துணிந்து மாவலிகங்கைக் கரையினை அடைந்தார்.

தண்டு குண்டடைகை பலாசிலை புத்தகஞ்சமிதை
கண்ட விங்கிவை அனைத்தையும் கரையினில்வைத்து
கொண்டிறங்கிய தென்மலைக்கும்ப சம்பவனார்
திண்தலம் புகழ் மாவலி கங்கையின் தீர்த்தம்.

33.

அகத்தியர் தன் தண்டு, சுமண்டலம் முதலானவை
களைக் கரையில் ஷைத்து பார்புகழும் மாவலிகங்கை
யின் தீர்த்தத்தில்,

வளைந்த தெண்திரை வழிபடு கோணையை மனத்தே
புனைந்து மூழ்கி மெய்மனம் மகிழ்கின்ற அப்போதில்
கனங்கொள் வாரகுழற் காரிகை இடப்புறங்கலந்த
அனங்கஞ் சூதனார் அசரீ ரி வாக்கியமாக

34-

(சு - ரை) சமுத்திரம் வழிபடுகின்ற திருக்கோணசலத்தை மனத்திற் தியானித்துத் தீர்த்தமாடி உடலும் மனமும் மகிழ்கின்ற போதில், உமாதேவியை இடப்புறத்தே கொண்ட மன்மத தகனர் அசரீரியாக,

வயங்கொள் தென்கலை வடகலை முதற்கலை முற்றும் முயங்கு சிந்தையின் முயல்தவப் பெருங்குறு முனியே நயங்கொள் மாவலி கங்கையின் பெருமையை நாமின்று இயம்ப ஆங்கவை நீ இனிக்கேட்டி என்றிசைத்தான் 35.

“ தென்கலை, வடகலை ஆசியகலைகள் எல்லாற்றையும் மனத்திற் கற்றுணர்ந்த குறுமுனிவ ! பெருமை பொருந்திய இம்மாவலியின் மகத்துவத்தை நாமிப்போது சொல்வோம். கேட்பீராக ” என்று சொல்வாராயினர்.

(வேறு)

தடந்தரு சாரல் மணிவெயில் விளக்கும் சமனையங்கிரியினில் -
- அடிவந்தி /

இடந்தரு கடல் சூழ் கோணையங்கிரியின் எழில் -
- தரும் அகல் தலைவைத்து

கிடந்திடுந்தகையால் உத்தரமுகமாய் கிளர் கடல் அடுத்திடும்
- இயல்பால்

புடர்ந்திடும் உலகின் மாவலிகங்கை பழம்புனற் பகீரதி போன்ற
36.

(சு - ரை) இரத்தினங்கள் ஒளிரும் சிவனொளிபாதமலை பில் உற்பத்தியாகி, கோணசலத்தின் தன்அழகிய தலையை வைத்துக்கிடக்குந் தன்மையினாலும். வடக்கு முகமாகப் பாய்வதினாலும் பழமையான பகீரதி என்ற புனித கங்கையை ஒத்தது இம்மாவலிகங்கை.

அடியும் நம் அடியாய் முடியும் நம்முடியாய்
 அங்ஙனம் கிடக்கையினாலும்
 வடிவு நம்மயமாய் அரதனகிரணம்
 மருவிய நீர்ப்புனலாலும்
 கடிபுனையனந்த மாவிலி லிங்கம்
 கமழ்கின்ற வளமையினாலும்
 நெடிதுறு முலகின் மாவலிகங்கை
 நீர்க்கொரு நீரினையுண்டோ.

37-

(சு - ரை) அடியும் நம் அடியாய், முடியும் நம்முடியாய்
 இருப்பதனாலும், இரதனைப்பிரகாசம் பொருந்திய
 நீரினையுடையதாதலாலும், அளவற்ற மாவிலிலிங்கங்கள்
 மணங்கமழ்கின்றதினாலும், இஷ்டமில்லே மாவலிகங்கை
 கைக்கு நிகரான தீர்த்தம் இல்லை.

இன்ன பான்மையினால் மாவலிகங்கை
 எரிதிரைப் பூந்துறைத்தீர்த்தம்,
 சொன்ன நான்மறை சேர் வேதியர்தம்மாற
 தூயசங்கற்பமே தொடங்கி
 பொன்னு நன்மலரும் முத்தும் அக்கதையும்
 புகட்டி அங்கை குவித்தாடில்
 பன்னியகங்கை முதலெழுதீர்த்தம்
 படிந்த அப்புண்ணியம் பயக்கும்

38-

(சு - ரை) இக்கங்கையின் தீர்த்தத்தில் நான்கு வேதங்
 களையும் அத்தியயனஞ் செய்து, உணர்ந்த பூசுரர்
 களைக் கொண்டு சுத்த சங்கற்பஞ் செய்து பொன், பூ,
 முத்து, அக்கதை இவைகளால் அஞ்சலி செய்து
 தீர்த்தமாடினால் கங்கைமுதலான ஏழு தீர்த்தங்களிலும்
 ஆடிய பலனைப்பயக்கும்.

நானிலம் பரவும் மறையவர் ஆடில்
 நான்முகனுடன் கடைக்கூட்டும்
 மானிலம் புரக்கும் இறையவர் ஆடில்
 மறுமையும் அத்தொழில் வழங்கும்

தேனிலங்கினர்தார் வணிகர்கள் ஆடில்
 திகழ் அழகேசனிற் சிறக்கும்
 பூநறுந்தொடையிற் சூத்திரர் ஆடில்
 புகழ்தரும் முதற்குலம் பொருத்தும்

39

(க - ரை) இத்தீர்த்தத்திற் பிராமணர் ஆடினால் நான்
 முகனை இறுதியாக அடைவர். மன்னர்கள் ஆடினால்
 மறுபிறவியிலும் மன்னர்களாகவே இருப்பர். வணிகர்
 கள் ஆடினால் குபேரனைப் போல்வர். சூத்திரர் ஆடினால்
 முதற் குலத்தவர் ஆவர்.

மங்கையர் ஆடிற்பவமெலாம் ஒழித்து
 மறுமையில் ஆண்மையை வகுக்கும்
 அங்குள வேடர் ஆடிடில் மறுமைக் (க)
 அனங்கனிற் பேரழகளிக்கும்
 பொங்கியசாதி மற்றுளோர் யாரும்
 பொருந்திய நீசருமாடில்
 தங்கிய உலகிற் பெருங்குல நலனும்
 தகுதியும் மறுமையிற் தருமால்.

40.

(க - ரை) பெண்கள் தீர்த்தமாடினால் மறுபிறவியில்
 ஆணாவர். வேடர் ஆடினால் மறுபிறவியில் மன்மதன்
 போலப் பிறப்பர். நாற்குலத்துள்ள உயர்ந்தோரும்,
 இழிந்தோரும், நீசரும் ஆடினால் குலநலம் முதலான
 சிறப்புக்களை மறுபிறவியில் அடைவர்.

ஆடகத் தனத்து வானவராடில்
 அரும்பெரும் பதங்களை அழிக்கும்
 தேடிய முனிவர் ஆனவர் ஆடிற்
 செய்தவம் ஒன்றுபத்தாகும்
 பீறும் அரக்கர் தானவர் ஆடிற்
 பெருஞ்சுரராகவே ஆக்கும்
 மாடூயர் பசுக்கள் பறவைகள் ஆடில்
 மறுமையில் மானிடர் ஆக்கும்.

41.

(க - ரை) தேவர்கள் ஆடினால் தேவலோகத்திற் பெரும் பதவிகள் கிடைக்கும். முனிவர்கள் ஆடினால் அவர்கள் தவப்பயன் ஒன்றிற்குப் பத்தாகும். இராட்சதரும் அசுரரும் ஆடினால் அவர்கள் தேவர்கள் ஆவார். பசுக்களும் பறவைகளும் ஆடினால் அவைகள் மறுபிறப்பில் மானிடர் ஆகும்.

கிளர்தரு மகரமதிதனிற் பூசம்
கிட்டி இக்கங்கை நீராடின்
அளவறு பிரம்மகத்திகள் முதலாய்
அனந்த பாவங்களை அகற்றும்
தளர்வகல் ஆடிவரும் அமாவாசை
தன்னிலிக் கங்கையிற் படிந்தால்
உளவரும் பெருங்கோ ஹத்திகளாதி
ஓதிய பாதகம் ஒழிக்கும்.

42.

(க - ரை) தைப்பூச நாளிலே இத்தீர்த்தம் ஆடினால் பிரம்ம ஹத்தி முதலான சகல பாவங்களும் நீங்கும். ஆடி அமாவாசையில் ஆடினால் பசுக்கொலைமுதலான பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்.

முந்திய விசுக்கள் அயன சங்கிரம
முயங்கிய புண்ணியகாலத்து
இந்த நீர்படியில் புண்ணிய மதனை
இவ்வளவென எளிதன்றால்
சிந்தை செய் அரவங் கதிர்மதி இரண்டிற்
தீண்டிய காலத்தில் ஆடின்
வந்தனை வேள்விக் கனந்தம் ஆகுதிகள்
வழங்கிய புண்ணியம் வருமாம்.

43.

(க - ரை) விஷுக்களும், உத்தராயண, தெக்கிராயண சங்கராந்தியும் கூடிய புண்ணிய காலத்தில் ஆடுபவர்களுக்கு வரும் புண்ணியம் எவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. சூரிய சந்திர கிரகண காலங்களில் ஆடினால் வேள்விக்கு ஆகுதிகள் பெய்த புண்ணியத்தை அடைவர்.

தோன்றிய மதியம் குறைதரும் உலாவிற்
 துளங்கிய பூரணை தன்னில்
 ஆன்ற தீம்புனலார் மாவலிகங்கை
 ஆடியிற் செய்பவ மகலும்
 வான்தரும் மாசங்கிரம காலம்
 வருந்தொறும் அப்புனல் மருவின்
 ஏன்ற மெய்ப்பரிசம் ஆதியாய் உள்ள
 இரும்பெரும் பவம் எல்லாம் நீங்கும்.

44.

(சு - ரை) அமாவாசையிலும் பெளர்ணமியிலும் தீர்த்த
 மாடினால் அவர் செய்த பாவமெல்லாம் அகலும்.
 மகா சங்கராந்திகாலத்தில் நீராடினால் தீண்டத்தகாத
 வற்றைத் தீண்டிய பாவங்கள் நீங்கும்.

மண்ணிற் சிறந்த மாவலி கங்கை
 வளர்புனல் நிரந்தரம் ஆடினால்
 கண்ணினிற் காணில் உலகிலன்றன்று
 உகைப்படு பாதகங்கழியும்
 நண்ணுதற்கரிதாம் இப்பழந்தீர்த்தம்
 நாவினால் நவிறறலும் நன்றும்
 எண்ணினிற் கருதல் கண்டவர் தம்மை
 கண்டிடல் கேட்டிடல் இனிதே.

45.

(சு - ரை) இத்தீர்த்தத்தில் நிரந்தரம் ஆடுபவர்களைக்
 கண்ணினிற் கண்டாலும் உலகில் அன்றன்று செய்யப்
 பட்ட பாவங்கள் நீங்கும். நாவினால் புகழ்ந்தாலும்
 நன்மைதரும். மனதில் நினைப்பதும் நலமே. இத்தீர்த்த
 தத்தைக் கண்டவர்களைக் கண்டாலும் அவர் புகழ்
 கேட்டலும் நன்றே.

அத்தகையிதனால் நிரந்தரம் இந்நீர்
 ஆடுதல் காரணமாக
 இத்தலமீது நம்மை நீ தாபித்
 திடுதி என்றருள் புரிய

நித்திலவலைநீர் குடங்கையின் அடக்கி
நெடுந்தமிழ்ப் பொதிய மீதிருந்த
சுத்த மாமுளிவன் கேட்டுளம் மகிழ்ந்து
சொன்னவிக் கங்கையிற் சுரந்து.

46.

இத்தகைய மேன்மைகளையுடமையினால் “இத்தலத்
தில் எம்மை நீர் பிரதிட்டை செய்யும்” என்று அணைக்
கிரகிக்க சமுத்திர நீரை உள்ளங்கையில் உழுந்தப்பிர
மாணத்தில் அடக்கிய அகத்தியமுனி இக்கங்ையில் த்து
அதிக அன்பு கூர்ந்து.

ஆரணமுதலே அந்தமே நடுவே
அத்தனே சுத்தவான் பொருளே
நாரணன் முதலார் இன்னமும் காண
நக்களே நாயகமணியே
வாரணிமுலையாள் மலைமகள் அகலா
வாமனே சோமசேகரனே
சீரணிக் கடல் சூழ தென்திசைக்கோணை
சிகிரி வாழ் தேவனே சரணம்.

47.

(ச - ரை) வேதமுதல்வா! அந்தமும் நடுவுமானவரே!
நாராயணனும் பிரம்மாவும் இன்னமும் தேடிக்காண
தவரே! உமைபாகரே! சோமசேகரா! திருக்கோண
மலையில் வீற்றிருக்கும் தேவே! அடியேன் நும் சரணம்.

மத்தமும் எருக்கும் இகழியும் அறுகும்
வன்னியும் செக்கர்வான் பிறையும்
சுத்தவான் புரந்த பகிரதப் புனலும்
சூடிய சுருதியின் கவையே
கத்துறு கடலின் கண் அடை ஆலம்
கவின் மணிக்கண்ட அன்பர்
சித்தவாலயனே தென்திசைக் கோணைச்
சிகிரிவாழ் தேவனே சரணம்

48.

(க - ரை) ஊமத்தை, வெள்ளெருக்கு, கொன்றை மலர்
அறுகு, வன்னி, பிறைமதி, கங்கை ஆகியவற்றைச்
சூடிய வேதப் பொருளே! ஆலமுண்ட நீலகண்டரே!
அன்பர் உள்ளத்திற் கோயில் கொண்டவரே! கோண
சலத்தில் வாழும் தேவரே! அடியேன் சரணம்.

பாரகம் எடுத்த பைத்தலைத் துருத்தி
பல்தலை அரவகங்கணனே
பேர்வலிப்புரங்கள் வெடிபடக்குனித்த
பெருவரைப் பிளாக பாணியனே
மாரனை எரித்த திருநுதற் கண்ண
மான்மழுவேந்திய கரத்தோய்
சாரகக் கடல் சூழ் தென்திசைக் கோணச்
சிகிரி வாழ் தேவனே சரணம்.

49.

(க - ரை) ஆதிசேடனைக் கங்கணமாகவுடையவரே! மன்
மதனை எரித்த நெற்றிக்கண்ணரே! முப்புரங்களாயும்
எரித்த மலையை வில்லாக உடையவரே! கோணமலை
யில் வாழும் தேவாதி தேவரே! சரணம்:

நக்கனே பரனே ஞானதேசிகனே
நான்முதற் கிறைவனே வேள்வித்
தக்கனே வென்ற ஒரு தனிச்சுடரே
தலைவனே என்னுயிர்க்குயிரே
தொக்க பெருலகுக் கொருவனே ஆவித்
துணைவனே சிவமணப்போதே
திக்கிசைக் கடல் சூழ் தென்திசைக்கேணச்
சிகிரி வாழ் தேவனே சரணம்.

50.

(க - ரை) சங்காரகர்த்தாவே! தேவசிரேட்டரே! ஞான
குருவே! பிரம்மநாயகரே! தக்கன் யாகத்தைச்
சிதைத்த பரஞ்சோதியே! முழுமுதற் கடவுளே!
தென்னைலைத் தேவரே சரணம்.

ஆதியே சரணம் அந்தம் ஒன்றில்லா
 அற்புதக் கடவுளே சரணம்
 பாதி சேர் வேணிப் பகவனே சரணம்
 பண்ணவர்க் கிறைவனே சரணம்
 பூதசேர் மேனிப் புனிதனே சரணம்
 பொற்சிலைத் தலைவனே சரணம்
 தீதறு கடல்குழ் தென்திசைக் கோணச்
 சிகிரி வாழ் தேவனே சரணம்.

51,

(சு - ரை) ஆதியே! அந்தமில்லாதவரே! அற்புதரே!
 உமையொருபாகரே! இறைவா! விபூதியணிந்த
 புனிதரே! பொன்மலையாம் வில்லையுடையவரே,
 கோணேஸ்வரரே! சரணம்.

என்று தோத்திரங்கள் பலப்பல மொழிவுற் (று)
 இயற்பெருங்கலசமா முனியும்
 சென்று நல்லிலிங்கத் தாபனஞ் செயற்குத்
 திகழிடம் ஏதெனச் செய்ப
 குன்றினைக் குனித்த கொழுமணிச் கடரும்
 குளிர் புனற் கங்கையின் குடக்கில்
 ஒன்றிய கரைசைப் பதியுளததுவே
 உத்தமம் நமக்கென உரைப்ப.

52.

(சு - ரை) என்று பலவாறு தோத்திரம் பண்ணி, “சிவ
 லிங்கப்பிரதிட்டை பண்ணத் தகுந்த இடம் யாது?
 எனக்கேட்கக் கோணேஸ்வரரும் “கங்கையின் கிழக்
 கிலே கரைசைப்பதியுள்ளது. அதுவே பொருத்தமான
 இடம்” என்றார்.

கங்கைச் சருக்கம் முற்றும்.

4. தாபனச் சருக்கம்

உலவிய வயல்வாழ் ஒள்ளிளமேதி
ஒருமுலை கன்றினுக் கூட்ட
குலவிய முலைகள் பிறிதுள இரங்கிக்
குதிகொண்டு குமுறிய தீம்பால்
பலபல நதியும் தாமரைத்தடமும்
பண்ணையும் பணிலவண் கிடங்கும்
நிலவியகுழியும் பள்ளமும் பெருகி
நெடுந்திருப் பாற்கடல் நிகரும்.

1

(சு-ரை) வயலில் வாழ்கின்ற எருமைகள் ஒரு முலையைக் கன்றுக்கூட்ட மற்றக் காம்புகளிலிருந்து இரங்கிச் சொரியும் பாலானது வயலிலும், குளத்திலும், குழியிலும், பள்ளத்திலும் பாய்ந்து திருப்பாற் கடலை ஓக்கும்.

கிளர் தருமுலகிற் திங்கள் மும்மாரி
கெழுமிய தீம்புனற் பெருக்கு
மளவறு கங்கை வரும்புனற் பெருக்கும்
அனுதினம் ஒழிவரு வழக்கால்
வளைபயில் பண்ணை வயல் தொறுஞ்சிந்த
மள்ளர்கள் விதைத்தலும் செந்நெல்
விளைதலுங் குரல்கள் அரிதலும் வண்போர்
மிதித்தலும் இன்றி ஷேறில்லை.

2

(சு-ரை) மாதம் மும்மாரி பெய்யும் மழைப் பெருக்கும், மாவலியின் நீர்ப்பெருக்கும் நீங்காமையினால் மருத நிலத்திலே விதைத்தலும், விளைவித்தலும், கதிர் கொப்தலும், சூடுவைத்தலும், சூடுமிதித்தலுமின்றி வேறில்லை.

ஆடுகின்ற பாலனங்கள் பெடையுடன்
 அணைகின்ற செயல் நோக்கி
 தேடுகின்ற வான்களை கடியாதுளந்
 திகைத்து நிற்பன கண்டு
 காடுகொண்ட பூங்கருங் குழற்
 கடைசியர்கள் தனத்திடையே
 நாடுமள்ளர்கள் குவளை கொண்டெறிதர
 நகைத்தன அரக்காம்பல்.

3

(சு-ரை) வயலிலே களையெடுக்கும் பெண்கள் அன்னங்
 கள் பெடையுடன் கூடுவதைப் பராக்குப் பார்த்துக்
 கொண்டிருக்க, உழவர்கள் அப்பெண்களின் தனங்
 களில் குவளைப் பூக்களை விட்டெறிய அதைக்கண்டு செவ்
 வாம்பல்கள் நகைத்தன.

புனலிகந்துபாய் மடைதொறுஞ் சஞ்சலம்
 பொழில் தொறும் குயிலீட்டம்
 மனமகிழ்ந் தொளி தொறு நித்திலம்
 வயல் தொறுஞ் செழுஞ்சாலி
 கனமிகும் புனற் கரைதொறு மன்னங்கள்
 கடைதொறுங் கரும்பாலை
 நீளைவருங் கடைப்புறந்தொறும் பல்பொருள்
 நிழல் தொறும் இளந்தென்றல்.

4

(சு-ரை) நீர்பாயும் மடைதோறும் சஞ்சலம், சோலை
 யிலே குயில்கள், சேற்றிலே முத்துக்கள், வயலிலே
 நெல், நீர்க்கரைகளில் அன்னங்கள், அருகே கரும்
 பாலைகள், கடைவீதியிலே பல்வேறு பொருட்கள்
 மரநிழல்களில் இளந்தென்றல்.

பால்தொறுங் குளிர் தாமரைஓடைகள்
 பதிகொறுஞ் சுதையாடல்
 கால்தொறுங் கருட்கயல் உகள்தீம்புனல்
 கரைதொறும் இளம் பூகம்
 மேல்தொறும் பெருநிலந்தொறும் தீபங்கள்
 வெளிதொறும் நிரைக் கூட்டம்
 சேலுறுஞ் செழுங்குழி தொறும் வானைகள்
 திடர்தொறும் இளமேதி.

5

(சு-ரை) பக்கங்களிற் குளிர்ந்த தாமரைப் பொய்கைகள். ஊர்தோறும் வெண்சாந்து பூசிய மாடங்கள். வாய்க்காலிற் கயல்கள். கரையிலே கழுகுகள். மேலே பிரகாரங்களிற் தீபங்கள். வெளிகளிலே பசுக்கூட்டம். நீர்நிலைகளிலே வாளைமீன். மேட்டிலே எருமைகள்.

எழுந்து மந்திகள் சோலையுட் பாய்தர
எழில்பொரு மிருல் வண்கூடு
அழிந்து செம்மது மழையென நிலங்குதித்(து)
ஆறெனப் பெருக்கேறி
வழிந்து கால்தொறுஞ் சால்தொறும்
குழிதொறும் மடைதொறும் பெருகிக்
குழைந்த தீம்புனல் பருகி ஓள்வயல்தொறும்
சுதிக்கொளு மிள வாளை. 6

(சு-ரை) குரங்குகள் சோலையிலே பாயத் தேன்கூடுகள் உடைந்து தேன் மழையாகச் சொரிந்து வாய்க்காலிலும், வயலிலும், குழிகளிலும், மடையிலும் கலக்க அந்நீரை வாளைமீன்கள் பருகி வயல்தோறும் குதிக்கும்.

(வேறு)

ஆயவளங்கள் சிறந்தமைந்த அருங்கரைசைத்திருப்பதியை தூயகலைக்கடல் கடந்த தொன்மலயக் குறுமுனியும் நேயமுடன் கண்டிறைஞ்சி நெடுஞ்சாடிலப் புனற்கடவுள் நாயகரை தமக்கிதுவே நன்றிதென மகிழ்ந்தானே. 7

(சு-ரை) இப்படியான வளங்கள் சிறந்த கரைசை நகரைக் கண்ட குறுமுனி இந்நகரமே புனற் கடவுளுக்கு ஏற்ற இடம் என்று எண்ணி மகிழ்ந்தான்.

சிந்தைமிக மகிழ்வெய்தித் தென்றலுரை தென்பொதியுள் முந்தவயர் குறுமுனிவன் முழுதமைந்த சிற்பத்தின் அந்தமிலாத தொழிலுரிமை அறிந்தோரை வரவழைத்து புந்திதரு நற்றிவசம் பொருந்தியஓர் முகூர்த்தத்தில். 8

(க-ரை) மகிழ்ந்த அகத்தியன் சிற்ப சாத்திரத்தை முற்றக்கற்ற சிற்பியரை வரவழைத்து ஒரு சுப முகூர்த்தத்தில்,

அத்தலமே சிவனுறைதற்காகிய ஓர் இடமாக்கி
வித்தக வெண்சங்கமைத்து மேதினியைச் சமமாக்கும்
இத்தகமை இமையோர்கண்டு ஈதரிதோ எழுகடல்குழ்
குத்தலத்தைச் சமனக்கும் குறுமுனிவனார்க் கென்றார். 9

(க-ரை) பிரதிட்டை செய்வதற்கேற்ற நிலையம் பார்த்து
சங்க ஸ்தாபனஞ்செய்து பூமியை அகத்திய முனிவர்
சமனாக்குவதைக் கண்ட தேவர்கள், உலகையே சமப்
படுத்தியவர்க்கு இது அரிதோ என்றனர்.

நிறுத்து முறையிற் பிரத மேட்டிகை செய் நிலமதனில்
உறுத்து கருங்கல்லின் அத்திபாரஞ் செய்துவைத்து
மறைப் பொருறை கற்ப மனையொடிரு மண்டபமும்
அறிக்கைதரும் உபானாதி அருந்தாபி அந்தமுமாய். 10

(க-ரை) செங்கற் படுத்த நிலத்திலே கருங்கல்லினால்
அத்திவாரமிட்டுக் கர்ப்ப மண்டபமும், அருத்த மகா
மண்டபமும், உபானம் முதற் தூபி வரையும்

உள்ளபடி அத்தனையும் உயர் செங்கல்லால் அமைத்து
விள்ளரு மாமதில்வகுத்து விளங்கிய நன் முகூர்த்தத்தே
எள்ளருஞ்சீர் விண்டிறைஞ்ச இமையவ்பூ மழைபொழிய
தள்ளரும் வைதிகசைவம் தாரணியெல்லாந் தழைப்ப. 11

(க-ரை) செங்கல்லினால் உயர்ந்த மதில் அமைத்து, நன்
முகூர்த்தத்திலே விஷ்ணுபிரான் வணங்க, தேவர்கள்
பூமாரி பொழிய வைதிகசைவம் பூமியெங்கும்
தழைத்து விளங்கும்படி,

அருங்கணவன் பதமுடிப்ப ஆரணவன் பதமுடிப்ப
உரங்க சிவ மணம்மணப்ப உலகு சிவ மணம்மணப்ப
பெருங்கடல் நஞ்சருந்தவனை பேரனஞ் செய்தருந்தவனை
வருஞ்சிகர வில்லானை மகிழ்ச்சி தரவில்லானை. 12

(சு-ரை) பிரம்மதேவர் பாதங்களைச் சிரசிற் சூடி வேதம்
ஓதி வணங்க, உலகிற் சிவமணங் கமழ, நஞ்சுண்ட
அரிய தவநிலையுடையவரும் மேருவை வில்லாக
வளைத்தவருமாய சிவபிரானை,

அஞ்செழுத்து நாக்குறைய வாழுவவர் இன்னுக்குறைய
விஞ்சலகத் தடையிடர்க்கு வேண்டினர் கையடையிடற்குக்
கஞ்சமுனி கொண்டாடக் கண்பனிநீர் கொண்டாட
நஞ்சமணம் அனுபவிப்ப ஞாலமெலாம் அனுபவிப்ப. 13

(சு-ரை) பஞ்சாட்சரம் நாவிலுறைபவர் துன்பம் நீகுங்ம்
படியாக உலகிலே துன்பத்தை நீங்க வேண்டியவர்
கள் அடைக்கலம் புகுதற்காய அடிகளைக் குறுமுனி
வர் நினைந்து கண்ணீர் சொரிய, நெக்குருகிய மனங்
கள் சிவானந்தத்தை அனுபவிக்க,

புறச்சமயம் மிகவகலப் பொருந்துதவம் மிகமல்க
அறப்பொருளிற் சகமகல ஆரிருள் வஞ்சம் அகல
திறற்புரம் வில்வளைத்தெய்த சிவனன்பர் வளைந்தெய்த
நிறத்தகு நீறிடஞ் சி.க்க நெருங்கினர் தம்மிடஞ் சிறக்க. 14

(சு-ரை) பரசமயங்கள் நீங்க, உலகிற் தவம் சிறக்க,
அறம் சிறக்க, வஞ்சம் நீங்க, புரமெரித்த சிவனாள்
அன்பர் புடைசூழ விபூதி அணிந்த தொண்டர்களின்
இடம் சிறக்க,

வானவர் துந்துபி முழங்க மன்னிய ஐம்பனை முழங்க
தேனிகர் மாமறை முழங்க திமிர் முகிற் குழாம் முழங்க
ஆனசிவ சிந்தனையோர் அரகர வாசகம் முழங்க
ஞான நலக்குல முனிவர் நாவிடை ஆசரம் முழங்க. 15

(க-ரை) துந்துபிகள் முழங்க, மஞ்சக் கருவிகள் முழங்க, சதுர்வேதங்கள் முழங்க, மேகங்கள் முழங்க, சிவ தொண்டரது அரஹர கோஷம் முழங்க, முனிவர்கள் நாவில் ஆசரம் முழங்க,

மாக்களெல்லாஞ் சிவபோக பரபோக மகிழ்ச்சிபெற
நாக்களெல்லாம் ஐந்தெழுத்தை நெஞ்சழுத்தி நலஞ்சிறக்க
ஆக்குசிவன் அருளுமரு டாகமத்தின் கிரியையினூற
தேக்குகடல் அடைகுடங்கைத்-தென்முனி தாபனஞ்செய்தான்
16

(க-ரை) ஆன்மாச்சுக்களெல்லாம் சிவபோகங்களிலும், பிற போசங்களிலும் மகிழ்ச்சிபெற, நாக்கள் பஞ்சாட் சரத்தை உச்சரித்து நலம்பெற, சிவனருளிய மரு டாகமத்திற் சொல்லிய கிரியைகளின் பிரகாரம் அகத்திய முனிவர் (சிவனை) பிரதிட்டை செய்தார்.

திவ்விய மாமணிச்சருவ தீர்த்தமுடையவர் என்றே
அவ்விறைக்குத்திரு நாமம் அருளிச் செய்திவ்வுலகிற்
றவ்விய பேரருட்போத சத்தியையும் தாபித்து
கவ்வையறு நவதீர்த்தக் கணபதியும் தாபித்தான். 17

(க-ரை) அவ்விறைக்குத் 'திவ்வியமாமணிச் சார்வதீர்த்த முடையார்' என நாமமிட்டு, போத சத்தியாகிய உமையையும், நவதீர்த்தக் கணபதியையும் அங்கே அகத்தியர் தாபித்தார்.

(தாபனைச் சுருக்கம் முற்றிற்று)

5. பூசைச் சருக்கம்

கயல்குதிக்கப் பொதியவிழ்க்கும்
கமலமலர்ச் செழுந்தேறல்
வயல்குதிக்க நீர்குதிக்கும்
வாண்கரசைத் தேவர்பிரான்
புயல்குதிக்கும் திருக்கோயில்
புகுமவர் தாட்துகளன்றோ
மயல்குவிக்கு மேழ்பிறவி
மயக்கறுக்கும் மருந்தாமால்.

1

(சு-ரை) கயல் மீன்கள் துள்ளத் தாமரையின் தளைய
விழ்ந்து தேன் வயல்களிற் குதிக்கும் கரசைப் பதிச்
சிவன் கோயிலைத் தரிசித்தவர்களின் பாத தூனியே
ஏழ் பிறவிகளையும் அறுக்கும் மருந்தாகும்.

குளிர்புனல் மா வலிகங்கைக்
குணபாலிற் குறியமைத்து
வளவயல் சூழ் கரசையில்நல்
மறைப் பொருளைத் தாபித்து
தளையவிழ்தார்க் குறுமுனிவன்
தனது தவக்குறை யகல்வான்
அளவிறந்த ஆர்வத்தால்
அவ்விறைக்குக் கை குவித்தான்.

2

(சு-ரை) அகத்திய முனிவன் வளமார் மாவலிக் கரை
யிலே சிவபிரானைத் தாபித்து தனது தவக்குறை
நீங்கும்படியாக ஆர்வத்தோடு அன்னாரைக் கும்பிட்
டான்.

(வேறு)

அத்தனே தேவே அறிவே மறைப்பொருளே
சுத்தனே சோதிச் சுடரே அருட்கடலே
நித்தனே சேவேறு நின்மலனே நாயடியேன்
சித்தனே தென்கரைசைத் தேவேஅடி போற்றி 3

(சு-ரை) தலைவரே! அறிவே! வேதப் பொருளே!
சோதிச் சுடரே! அருட்கடலே! இடபவாகனரே!
தென்கரைசை தேவே நின்அடிகள் போற்றி.

நீலகோ மேதகமணியே நித்திலமே
ஆலமேய் கண்டத் தமுதே உயிர்க்குயிரே
தூலமே ஞானச்சுடரே அறிவுடையோர்
சீலமே தென்கரைசைத் தேவேஅடி போற்றி. 4

(சு-ரை) நீலமணியே, கோமேதகமே, விடமுண்ட
கண்டத்தமுதரே, தூலப்பொருளே, ஞானச்சுடரே,
அறிவுடையார் அறிவே, கரைசைநாதரே போற்றி.

பாரே வளியே வெளியே படுகனலே
வாரே கதிரே மதியமே வச்சிரமே
காரேறு கண்டக்கனியே சிவக்கடலே
ஏரேறும் தென்கரைசைத் தேவேஅடி போற்றி. 5

(சு-ரை) பஞ்சபூதங்களுமானவரே, சூரியரே, சந்திர
ரே, வயிரரத்தினமே, கருங்கண்டக் களிப்பே,
தென்கரைசை நாதரே போற்றி.

ஒன்றே இரண்டே ஒருமுன்றே ஓரைந்தே
நன்றே பிறிதே நயனமே கண்மணியே
சுன்றே அலைகடலே கொற்றமே மாமதனன்
தென்றோர் பயில்கரைசைத் தேவேஅடி போற்றி. 6

(சு-ரை) ஏகனே, அர்த்தநாரீஸ்வரரே, திரிமூர்த்தியே,
பஞ்சமூர்த்தமே, நன்மையும் பிறிதும் ஆனவரே,
கண்ணே, கண்மணியே, குணக்குன்றே, அருட்க
டலே, மதனனை வெற்றிகொண்டவரே, தென்
கரைசைத் தேவே போற்றி!

வானாய் நிலனாய் வளியாய் எமதுயிராய்
நானாவிதமாகி நாதாந்தமாய்ப் பிரம்மந்
தானாய்ச் சகலமுமாய்த் தாபரமாய்ப் பாரளிக்கும்
தேனூர்பொழிற் கரைசைத் தேவேஅடி போற்றி.

7

(சு-ரை) ஆகாயமாய்ப் பூமியாய், காற்றாய் எம் ஆன்
மாவாய் இப்படிப் பலவிதமாய், நாதாந்தமாயும்
பிரம்மமாயும் ஆதாரமாகவும் பொருந்தி நின்று
பாரைக் காக்கும் தென்கரைசைத் தேவே நின்அடி
கள் போற்றி.

வாடும்பனுவல் மருங்குலாள் கண்வெப்ப
ஆடும்பிரானே அமரர் பெருமானே
பாடும் இருவர் பயில்செவியேனே இருவர்
தேடும் புகழ்க் கரைசைத் தேவேஅடி போற்றி.

8

(சு-ரை) நூலொத்த இடையினையுடைய உமாதேவியார்
கண்டுகளிக்க நடனமாடுபவரே, தேவ தேவரே,
தும்புரு, நாரதர் ஆகிய இருவரது பாடல்களையும்
கேட்கும் காதினையுடையவரே, பிரம்மாவும், விஷ்
ணுவுந் தேடுகின்ற கரைசை நாதரே உம்பாதம்
போற்றி.

பன்றியாம் மாயன் பணிதான் இணைதேட
அன்று பிரமன் அன்னமாய் முடிதேட
நின்ற நெடுஞ் சுடரே நீலமிடற்றோனே
தென்றுலாம் தென்கரைசைத் தேவஅடி போற்றி.

9

(சு-ரை) விஷ்ணு பன்றியாகி அடியினைத் தேட, பிரம்மா
அன்னமாகி முடியினைத்தேட அவ்விருவர்க்குமிடையே
சுடராக நின்ற தென்கரை நாதரே! உம் அடிகள்
போற்றி.

காலாந்தகனே கடவுளே தத்துவத்தின்
மேலாம் பொருளே விளக்கே விளக்கொளியே
நாலாம்பதமே நகையாம் படைபரனே
சேலாலுந் தென்கரைசைச் சேவேஅடி போற்றி. 10

(சு-ரை) சாலனுக்கு முடிபு செய்தவரே, தத்துவப்
பொருளே, விளக்கே, ஒளியே, சாயுக்கிய பதமே,
சிரிப்பாகிய படையை உடையவரே தென்கரைசைத்
தேவரே! நும் அடிகள் வாழ்க.

தந்தையே தாயே தமரே அடிபோற்றி
எந்தையே கண்ணே இறையே அடிபோற்றி
முந்தையே ஞான முதலே அடிபோற்றி
சிந்தையே தென்கரைசைத் தேவே அடிபோற்றி. 11

(சு-ரை) தாயும் தந்தையும் தமரும் ஆனவரே! எந்
தையே இறையே, ஞான முதல்வனே தென் கர
சைத் தேவரே நிற்பதெங்கள் போற்றி போற்றி.

ஆதியே போற்றி அரனே அடிபோற்றி
சோதியே போற்றி சுடரே அடிபோற்றி
பாதியே போற்றி பரனே அடிபோற்றி
தீதகலுந் தென்கரைசைத் தேவே அடிபோற்றி. 12

(சு-ரை) ஆதியே வாழ்க, அரனே வாழ்க, சோதியே
வாழ்க வாழ்க. தென்கரைசைத் தேவரே வாழ்க.

என்றென்று வாழ்த்தி இயற்றென்குறு முனிவன்
துன்றுமலரிட்டுத் தொன்மாவலி கங்கை
நன்றுகொழுந் செழுநீர் நன்மஞ்சனமாடி
அன்றுமுதலாய் அனந்த நாட் பூசித்தான். 13

(சு-ரை) இப்படியாகப் பல தோத்திரங்களைப் புரிந்து
பூக்களைத் தூவி, மாவலியின் செழுநீரால் மஞ்சன
மாட்டி அன்று தொட்டு அளவற்ற நாட்களாகப்
பூசித்தான்.

நீண்ட புவியில் நினைவின் படியனைத்தும்
வேண்டுந்தவமும் விழவும் அமைந்தகின்பின்
கூண்டசலதிக் குடங்கைக் குறு முனிவன்
தீண்டும் இளந்தென்றற் திகிரியுடன் சென்றடைந்தான். 14

(சு-ரை) பூமியிலுள்ளாரது விருப்பப்படி தவமும் ஆசை
களும் அமைந்த பின்னால் அகத்திய முனிவன் மீண்டும்
தென் பொதியைச் சென்றடைந்தார்.

அத்தகையதாக அநேகநாட் சென்றதன்பின்
சுத்தமிகு தண்டார்த் துழாய்மார்பன் மீனுருவாய்
கத்து கடலடையக் கண்டு திருமார்பிருந்த
சித்தமகிழ் கமலச் செல்வி அவணடைந்து. 15

(சு-ரை) இப்படி அனேக காலங்கடந்த தன் பின்னர்,
துளசி மாலையை அணிந்த விஷ்ணு மீனுருவெடுத்துக்
கடலிற் செல்லக்கண்ட இலட்சுமி அவ்விடம் வந்து,

கங்கை நீராடிக்கமழ் மாமலர் தூவி
அங்கையாற் சும்பிட்டு அகலா தருச்சித்து
சங்கை நெடுமாயன் தனித்துழாய் மார்பிருக்க
மங்கலமார் செல்வ மலியும்வணம் படைத்தாள். 16

(சு-ரை) மாவலியிலே தீர்த்தமாடி, மலர்தூவி அஞ்சலி
செய்து வணங்க, அதனால் விஷ்ணுவின் மார்பிலிருக்
கும் மங்கலச் செல்வத்தை என்றென்றும் பெற்றுக்
கொண்டாள்.

இவ்வண்ணம் பெற்ற இணர்ப்பேதை போயகல
கவ்வையகல் அனந்த காலங் கடந்ததன்பின்
பவ்வநெடுங் கடல்தோய் பாரனைத்தும் தன்னாளை
வவ்விய சீர்ச்சிங்கபுயன், வந்தனவிங் கிரியுரைப்பாம். 17

(சு-ரை) இலக்குயி அவ்விடம் விட்டுப்போய்ப் பலகாலம்
கடந்த பின் சிங்கபுயன் என்னும் அரசன் அங்கு
வந்ததை இனிச் சொல்லுவாம்.

(வேறு)

பண்டை மறைக்கும் பகர்வருதில்லைப் பதியெய்தி
புண்டரிகத்தன் புகழ்சிவகங்கைப் புனலெய்தி
அண்டர் வழத்துள் சிவபெருமானு ரருள்ஆடல்
கண்டுகளிக்கும் தொண்டர்கள் தான்என் கண்மீதால். 18

(சு-ரை) வேதங்களும் சொல்லுதற்கரிய தில்லையம்பதி
சென்று வியாக்கிரபாதர் புகழும் சிவ கங்கையிலே
தீர்த்தமாடி சிவபெருமானது ஆடல்கண்டு களிக்கும்
தொண்டர்களது திருவடிகள் என் கண்மேற் கொள்
ளத்தக்கன.

சீலமிகுத்தோர் வழிபடு கீழைத்திசை நண்ணி
சாலமதிக்கும் பழைய வோராழித்தேர் கொண்டு
ஆலும் அறத்தொண்டிரசூழ் நெட்டகல்வானம்
பாலையளக்கும் கதிர்மரபால் உற்பவமானேன். 19

(சு-ரை) (என்எண்ணும் அம்மன்னன்) தன் ஒற்றை சிற்
தேரைக் கொண்டு கடலாற் சூழப்பட்ட இந்நெடிய
பூமியை அளக்கும் சூரியனின் மரபிலே பிறந்தவன்.

ஓதமரு நெட்டலை யுலகெல்லாமுயர் செங்கோல்
பேதமுறமற் தண்குடை நீழற்பிரிவின்றி
நீதிபெறக் கண்டரசு புரிந்தோன் நிகழ்சிங்க
பூதரன் என்னும்பெயரை அடைந்த பூபாலன். 20

(சு-ரை) அவன் கடலாற் சூழப்பட்ட பூமண்டலமெங்க
ணும் செங்கோலை முறையாகச் செய்தவன். சிங்க
பூதரன் என்னும் பெயரினையுடையவன்.

முன்னைவினைத் தன்னாழி முயக்கால் முரண்மாற
மன்னுபடைத்தார் பரிநீரை பொற்றேர் பரிவேழம்
துன்னுகளப் போரிற் சயமற்றே சுகமேவுந்
தன்னதடற்பார் பிறர் கொணவிட்டுத் தமிழாகி. 21

(சு-ரை) அவன் தன் பூர்வவினையால் நாற் படையுங்
கொண்ட டோர்க் களத்திலே தோல்வியடைந்து,
தன் நாட்டைப் பிறர் அபகரிக்கவிட்டுத் தமிழகி,

தாமமுடித்தார் மனுகுல வேந்துந் சலகாமி
யாமடல்வென்றிப் பார்மிசை கொண்டே அலைமாறு
பூமலிமுன்னீர் புணரிகடந்தே பொழில் மேவும்
தேமரும் வண்பூக்கமழும் இலங்கைத் தீவெய்தி. 22

(சு-ரை) சலகாமி என்னும் நீர்ன்மேற் செல்லக் கூடிய
குதிரையின் மேல் ஏறிக் கொண்டு பூக்கள் பரிமளிக்
கும் இலங்கைத் தீவை அடைந்தான்.

படருமலங்கள் பயில்தரு வென்றிப் பரிமீது
கடிதிலிறங்கிப் பரிசையும் ஆழிக்கரைகட்டி
தொடரும் அரந்தைப் பசியினினைக்கும் துயர் மென்மேல்
அடரமெலிந்தக் கரையினிலிருக்கும் அக்காலை. 23

(சு-ரை) குதிரையை விட்டிறங்கி அக் குதிரையைக் கட
லோரத்திலே கட்டி வைத்துவிட்டுப் பசியால் இளைத்
தவளைய் கரையில் இருக்கும்போது,

திண்டரு ஶாரந்திகழு மிலங்கைத் தீவெல்லாம்
மண்டிய காவல்புரிதரு திண்டோள் மாபூதம்
தண்டிரை வேலைக் கரையிலிருக்கும் தார்வேந்தை
கண்டு வணங்கித் தன்னிரு கண்ணுங்கவிகூர்ந்து. 24

(சு-ரை) இலங்கைத் தீவைக் காவல் செய்யும் பூதமானது
அவ்வரசனைக் கண்டு வணங்கி மகிழ்வுகொண்டு,

மன்னவன் நீயார் யாது நின்நாமம் வருகின்ற(து)
என்ன நினைந்தோ ஏது பொருட்டாலிவண் வருகின்றாய்?
தென்னிலை வாரிச்சலதி கடக்கும்திறன் ஏதோ
மின்னிய அறிவே தெது பதியென்ன வணங்கிற்றால். 25

(சு-ரை) அரசே நீர் யார்? உமது பேரென்ன? ஏன் இங்கு வந்தீர்? கடலை எப்படிக்க கடந்தீர்? உமது ஊர் எது? என்று கேட்டது.

போதிகல் வென்றிப் படையுளவெல்லாம் முனைதோற்றே
ஏதமதின்றிச் சலகாமியினால் இவண் வந்தேன்
பேதமலின் சொற் கதிர் மரபுள்ளோன் பெயர்சிங்க
பூதரனாமென் பதியும் அயோத்திப்புரி என்றான். 26

(சு-ரை) அதற்கு அர்மன்னன் “நான் போரிலே தோற்றிச் சலகாமியில் ஏறி இங்கே வந்தேன்! சூரிய குலத்தினன். என் பெயர் சிங்கபூதரன். என் ஊர் அயோத்தி” என்றான்.

யகிபனுரைக்கும் திருமொழி கேட்டே மாபூதம்
தருமியன் என்னுந் தன்மை தன்னுள்ளந் தனிலேந்தி
அகமகிழ் வற்றங் கன்பு மிகுந்தே அருகிற் சென்று
இகமுழுதாளும் புரவலனேகேள் இஃதொன்றே. 27

(சு-ரை) அரசன் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு அப்பூதம் இவன் நல்லவன் என நினைந்து அன்புகொண்டு அவன் பக்கலிற்சென்று “அரசே இஃதொரு வார்த்தையைக் கேள்” என்றது.

இப்புவி யாளும் பொன்முடி வண்தார் எழில்வேந்தன்
செப்பரு மகளாங் கற்புடை மின்னாள் திருமங்கை
அப்பெருமாதை வேட்டனை என்றால் அவ்வேந்தன்
தப்பற வாளத் தருவன் இலங்காதலம் என்றான். 28

(சு-ரை) “இப் பூமியை ஆளும் வேந்தனது மகளை நீ மணம் முடிப்பையானால் அம் மன்னன் இலங்காபுரியை உமக்காளத்தருவான்” என்றது.

ஆசகல் வானக்கதிர் மரபுற்ற அடல்வேந்தன்
தேசறு முள்ளத்திது தகும் என்றே சிந்தித்து
வீசறு காலிற் கடிதெழு பரியின் மேலாகி
பேசிய குண்டைப்பூதம் முன்னேகப் பின்சென்றான். 29

(க-ரை) சிங்கபூதர மன்னனும் இதுதக்கதென மனதிற
எண்ணித் தன் சலகாமியில் ஏறிக்கொண்டு பூதம்
முன்னே செல்லத் தான் பின்னே காற்றின் வேகத்தில்
சென்றான்.

தினகரன் மணி சேரன்னகர் எய்தித் திருமங்கை
தனை மணநண்ணி சிந்தை மகிழ்ந்தத் தலமீது
நனிதரு மிலிங்கத் தாபனஞ் செய்து நாடோறும்
இனிய வளஞ்சேர் உண்டிபயின்றே இசைநாளில்.

30

(க-ரை) சூரியகாந்தக்கல் பொருந்திப் நகரை அடைந்து
அரசன் மகளை மணம்முடித்து இத்தலத்திலே கேட்
டவைகளைக் கொடுக்கும் இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை
செய்து மகிழ்ந்திருக்கும் நாளில்,

தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவருமாடச் சிந்திக்கும்
மாவலிகங்கைச் சீரது கேட்டு மகிழ்வெய்தி
பூவலயஞ்சேர் மனுவழி நன்னும் புகழ்வேந்தன்
தாவறு மன்னீர் தன்னிடைமுழுகத் தகவுற்றான்.

31

(க-ரை) தேவர்களும் முனிவர்களும் தீர்த்தமாட விழை
யும் மாவலியின் சிறப்பைக் கேள்வியுற்றுச் சிங்கபூத
ரனும் அத் தீர்த்தத்திலாடிப் பேறு பெற்றான்.

மாடுபிறங்கும் காடுகளைந்தே வளமேவும்
பிடுவிளங்கக் கோயில் அமைத்தே பெருமானார்
வேடமருஞ் சொற் பூசைபுரிந்தே எழிலாகும்
பாடலிரங்கிற் பல்லியம் முற்றும் பாலித்தான்.

32

(க-ரை) சிங்கபூதரன் பக்கத்துக் காடுகளை அழித்து
நாடாக்கிக் கோயிலும் அமைத்துப் பூசை செய்வித்
துப் பாடல்களும் பல்லியமும் முழங்கச் செய்தான்.

கோக்களனந்தம் வேழமனந்தம் குழைவேலை
மாக்களனந்தம் சொன்னமனந்தம் வயல்மேவும்
பூக்களனந்தம் தேர்களனந்தம் பொழில்மன்னும்
காக்களனந்தம் மனுக்குலவேந்தன் கற்பித்தான்.

33

(சு-ரை) அளவற்ற பசுக்கள், யானைகள், தொழிலமைந்த காட்டு மிருகங்கள், திரவியங்கள், வயல்கள், தேர்கள், பூந்தோட்டங்கள், சோலைகள் என்பனவற்றை அங்கே சேர்ப்பித்தான்.

(வேறு)

ஆரணத்தாற் தென்கரைசை அத்தர்தமைப் பூசித்து
காரணத்தால் வானக் கதிரோன் மரபுதித்த
பூரணத்தான் சிங்கபுயப் பொலி பூதரவேந்தன்
தாரணிக்கெல்லாமதி பன் தானுகி மண்புரந்தான். 34

(சு-ரை) வேதவிதிப் பிரகாரம் கரைசை நாதரைத் துதித்
ததினால் சிங்கபூதர மன்னன் பூமி முழுவதற்கும் அரசு
னுகி மக்களைக் காத்தான்.

அத்தகைய பூசை அனந்த நாட்சென்றதன்பின்
சுத்த நறுந்சேன்காச் சொரிந்து மலர்பூசிப்ப
அத்திமுழக் கெடுப்ப ஆயமையில் நடிப்ப
வித்தகனார் ஏகாந்த மேன்மையாய் வீற்றிருந்தார். 35

(சு-ரை) இப்படியாக அனந்தகாலம் பூசை நடந்ததன்
பின், யானை முழங்க, மயில்ஆட, சோலைகள் பூச்
சொரிந்து அர்ச்சிக்கச் சிவபிரான் ஏகாந்தமாக அங்கே
வீற்றிருந்தார்.

ஆங்கமைந்த பல்லுகங்கள் அப்பரிசே சென்றதன்பின்
ஓங்குபுகழ் தோன்றுமுயர் மாக்களில்ஓர் ஏழமையோன்
வீங்கிய காள்சேதிக்க வேண்டியரி வாளதனை
தீங்கில்லை எண்ணெண்ணித் தேவர்மேற் தீட்டினால். 36

(சு-ரை) அவ்விதமாய்ப் பூசையினின்றிப் பல யுகங்கள்
சென்றபின் ஒருவறிஞன் காட்டை வெட்ட விரும்பித்
தன் அரிவானைக் கல்லென்றெண்ணிச் சிவலிங்கத்தின்
மேற் தீட்டினான்.

கைவாங்கு முன்னமவன் கண்ணுந் தெரியாமல்
மெய்வாங்கு செங்குருதி மேதினிமீதே ருதிப்ப
மைவாங்கு மேனி மனமும் நடுநடுக்கிச்
செய்வான் செல்லறியேன் தேவே எனமொழிந்தான். 37

(சு-ரை) தீட்டிய கையை எடுக்குமுன் அவன் பார்வையிழந்தான். மெய்யிலிருந்து ஓடிய இரத்தம் பூமியிற்கொட்டிற்று. அவன் மனமும், உடலும் நடுக்கமடைந்தவனாக “தேவே! என் செய்கையை யானறியேன்” எனக் கதறினான்.

மற்றவர்க்குக் கண்விழிக்க மல்கும் குருதியைக்கண்டு எற்றிய வாரென்னே எதுவோவினைந்த தென பற்றிய தன்னுள்ளம் பதறித் தமொறு உற்றடியான் அன்பர் உள்ளார்க்குரை செய்தான். 38

(சு-ரை) உடனே அவனுக்குக் கண் வெளிச்சமாக, கீழே இரத்தப் பெருக்கைக் கண்டு ஏதோ நடந்துவிட்டது என்று பதறித் துடித்து தன் உற்றவர்க்கு நடந்தவற்றைப் போய்ச் சொன்னான்.

கேட்டன்பர் உள்ளார் உடனே கிளர்ந்தெய்தி நாட்டுஞ் சிவக்கொழுந்தென் றெல்லாரும் கைகுவித்து தீட்டுங் குடாரத் தீறலரிவாள் கைப்பற்றி காட்டின் பெருவலியும் தூருங்களைந்து விட்டார். 39

(சு-ரை) உற்றவர்கள் இதைக் கேட்டுத் தாபனஞ் செய்யப்பட்ட பெருமானே இது என நினைந்து கோடரி களையும், அரிவாளையும் கொண்டுகாட்டுப் புதர்களையும் சொடிகளையும் களைந்தார்கள்.

காடும்பெருந் துகளற்ற பிங்கடுகித் திகழ்பாரை மேடுங்குழியும் அகலச் சமமாய் மிகநன்னி தோடுங்குழையும் குழையப் பொது விற்றலமாக்கி ஆடும்பெருமான் உறைதற் கிடமுண்டாக்கும் படியெண்ணி 40

(சு-ரை) காடும் வழிகளும் களைந்த பின்னர் பூமியைச் சமப்படுத்தி தோடுங் காதுங் குழைய வேதப் பொருளாய் நின்றாடும் கடவுளிற்குக் கோயில் உண்டாக்கும் படி நினைந்து,

சிற்பத் தொழிலோர் தமையழைத்துத் திகழ்ச்சிவன்கோயில்
கற்பித்தினோர் என்றவர்கூறக் கடிதின் முடிப்பமென
கர்ப்பக்கிரக மாமண்டபமும் கிளர்செங்கல்வினாள் ஆக்கி
பொற்பித் திருவார் மண்டபமும் பொலியுப்படி செய்தார். 41

(சு-ரை) சிற்பத்தொழில் வல்லாரை வருவித்துச் “சிவா
லயத்தை நிர்மாணியுங்கள்” என்று சொல்ல எல்லோ
ரும் சேர்ந்து செங்கல்வினாற் கர்ப்பக்கிரகத்தையும்,
மண்டபத்தையும், இலக்குமி மண்டபத்தையும் அமைத்
தனர்.

வேயுந் சிவரங்கடிதிரியற்றிச் சூழ்மா மதில்கட்டி
மீயுயர் தகமைச் சுருளும்படியும் எழிலாம்படியசெய்து
சாயாதயர்வான் மறுமண்டபமும் சமைத்துக் குறைதீர்த்து
பாய்விடையுந் திருமுன் நிறுவிப் பலிபீடமுமிட்டார். 42

(சு-ரை) கோபுரத்தைக் கடிதில் முடித்து மதிலையுங்
கட்டி, படிச் சுருளையும் படியையும் சமைத்து, மற்
றைய மண்டபத்தையுந் சமைத்து எஞ்சிய திருப்பணி
களையும் முடித்து நந்தி தேவரையும் நிறுத்திப் பலி
பீடத்தையும் முடித்தார்கள்.

ஆங்கவைகண்டே அனைவரும் மகிழ்வுற்றர்ச்சனை முற்செய்து
பாங்குறு மறையோர் தம்மையழைத்துப் பார்த்திபன்
முன்சென்றே
வாங்கிய நிலமுங் கரையும் பிறவும் மகிழ்வொடு கல்நாட்டித்
தீங்கறு பூசனை செய்வகை செய்தார் தேவர்கள் பெருமான்.
43

(சு-ரை) அவற்றைக் கண்டு எல்லாரும் மகிழ்ந்து அர்ச்
சனை செய்து, பிராமணர்களையழைத்து அரசன் முன்
வாங்கிய நிலங்களுக்கு எல்லைக்கல் நாட்டிச் சிவலிங்
கப்பெருமான் குற்றமற்ற பூசையைக் கொள்ளும்படி
செய்தார்கள்.

(வேறு)

இந்நிலையுலகோர் அன்பொடுபுரிய
 ஏழிரண்டிலு கெலாந்தழைக்க
 பொன்னணி யுலகிற் திங்கள்மும்மாரி
 பொருந்திடக் கூழ்விளைவெய்த
 மன்னியசைவ நெறி தழைத்தோங்க
 மல்குசீர்க் கரைசையம் பதியின்
 மின்னமர் வாமத் தெழிற்சிவமணியார்
 விளங்குமா பூசனை கொண்டார். 44

(க-ரை) இப்படியாக உலகினர் அன்போடு பூசை செய்
 யப் பதினான்கு உலகமும் தழைத்தது, மாதம் மும்
 மாரிபொழிய வயல்கள் விளைவுற்றன, சைவந் தழைத்
 தது. உமையை வாம பாகத்தில் வைத்த சிவனாரும்
 அவர்கள் பூஜையை ஏற்றருளினார்.

(வேறு)

இவ்வெழு புவனம் ஏத்தும்
 இயல்புடைக் கரைசை யீசர்
 திவ்விய புராணந் தன்னைக்
 தினந்தொறும் கற்போர் கேட்போர்
 பவ்வமானிலத்திற் செல்வப்
 பயன்முறை தினைத்துப் பின்னும்
 செவ்வைசேர் மணியார் வாழும்
 சிவதலம் பெறுவர் திண்ணம். 45

(க-ரை) ஏழு புவனங்களும் ஏத்தும் கரைசைநாதரின்
 இப்புராணத்தினைத் தினமும் படிப்போரும் படிக்கக்
 கேட்போரும் பூமியிற் செல்வத்திற் திளைப்பர். மறு
 மையிற் சிவத்தலம் புகுவர், இது திண்ணம்.

பூசைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

திருக்கரைசைப் புராணம் முற்றிற்று.

அச்சுப்பதிப்பு:
தாரணி அச்சகம்,
சரவணை — வேலணை.